

KYYHKYNEN

2 / 2002

Job.16:12.
Hän ampui minun munastuih-
ienensä nuolet.

Sinä olen kaiken minun kansani
ja heidän jokapäiväinen wir-

Job.30:9. Ps.69:12.

Hän on haikaudella minun ra-
ja toiruoholla juomuttanut.

Hän on minun hampaani some-
tti musertanut, hän kieritti mi-
hwasja.

Minun sielun
minun tyhji-
nä jano-
toivoni

uiista
nen j
juotet
nun si
itse
inä
min
rran
i hui
iel

tään.

37. Ruka tohtii siis janoa:
set tapahtuvat ilman Herran

38. Eitö paha ja hyvä tule
keimman suusta? Es.45

39. Mitä siis ihmiset nuriser-
jansä? Jotain nuristaan s
vastaan.

40. Tutkisteltaamme ja et
meidän menomme, ja pala
Herran työ.

41. Noistaamme meidän
me ja lätemme taivaaseen
malan työ.

42. Me, me olemme syntiä t
maformaiset olleet; (sentähd
i jäästännytkään.

3. Baan sinä olet viha-
littänyt ja mainonnut, ja
si surmannut.

Sinä verhoitit itses pi-
ufous pääsnyt sen läpit

Sinä olet meitä tunkioksi
uudeksi kansain seasja tel

Raikki meidän vihollisem
ammottaneet meitä

mainetaan alas ja
ja abdistuksella

lmäni vuotam
ni tyttären

RAAMATTU

PÄÄKIRJOITUS

Järki ja Raamattu

Nykyisessä teologisessa keskustelussa viitataan usein siihen kuinka Raamattu on vaikeaselkoinen ja monitulkintainen kirja. 2000-luvun postmodernin teologin onkin lähes mahdoton ymmärtää Martti Lutherin väitettä, että Raamattu olisi selkeä ja yksiselitteinen. Mihin selvyys Raamatusta on hävinnyt viiden sadan vuoden kuluessa?

Lutherin aikana raamatuntutkimus ja teologia kuuluivat kristilliselle kirkolle. Nimenomaan usko ja Pyhän Hengen johdatus nähtiin avaimina Raamatun sanoman ymmärtämiselle. 1700-luvun tieteellisen vallankumouksen myötä teologiasta tuli itsenäinen tieteenala, joka ei enää sitoutunut kirkkoon ja sen uskoon. René Descartesin kuuluisan oivaluksen ”cogito ergo sum” seurauksena ihmisestä tuli tiedon mitta. ”Ajattelevan” ihmisen tekemät havainnot tulivat totuuden mittariksi. Raamattu ei ole jär-

jen auktoriteetti vaan järki Raamatun auktoriteetti. Raamattu halutaan nähdä inhimillisenä kirjana, jonka tekstiä tutkitaan kuin mitä tahansa kaunokirjallisuutta. Kun järjestä tulee Raamatun mitta, latistuu Pyhän kirjan sanoma vain eettiseksi ohjeistoksi tai tarukokoelmaksi. Kriittinen tutkimus sinänsä ei romuta Raamatun arvovaltaa - ongelmiin törmätään kun näitä tutkimustuloksia halutaan soveltaa kirkkoon. Keskeisiksi kysymyksiksi silloin nousevat: Onko kirkko kansan vai Kristuksen palvelija? Onko Raamattu Jumalan Sanaa vai sanaa Jumalasta?

Nykypäivänä kirkon odotetaan muuttuvan ympäröivän yhteiskunnan mukana. Eduskunnassa hyväksytyn parisuhdelain myötä kirkkoon on kohdistettu paineita mukauttaa oma opetuksensa kansan enemmistömielipiteeseen. Kirkon tehtävä on kuitenkin, ihmisten mie-

lipiteistä huolimatta, seisoa Raamatun ja kristillisen tunnustuksen kalliolla. Mikä tahansa yhteisö, joka toimisi vastoin omaa perustamisasiakirjaansa olisi vähintään arveluttava. Raamatun ja sen synnyttämän kirkon erityispiirre on sen muuttumaton sanoma, joka ehdottomuudessaan julistaa tuomion kaikille ihmisille ja samalla tarjoaa armoa ja anteeksiantamusta meistä jokaiselle, ajasta ja ympäröivästä kulttuurista riippumatta.

MIIKA AUVINEN

Kohti inhimillistä raamatullisuutta

Murrosikäisenä Raamattu oli kunnioitusta ja pelkoakin herättävä kirja, jota ei uskaltanut avata kun siitä ei olisi kuitenkaan ymmärtänyt mitään. Nyt hieman kasvaneella elämäkokemuksella ja parisen vuotta teologiaa opiskelleena kirja alkaa pysyä kädessä. Sitä voi lukea ja tekstistä saa tolkkua, varsinkin kun ajattelee mitä siinä sanotaan. Tekstin työstäminen ja ajatteleminen on tärkeää. Pelkkä sanojen päähän kippaaminen aiheuttaa pahoinvointia ja huonoa oloa.

Yliopistolla, seurakunnassa ja missä tahansa Raamatun luetaan ollaan tekemisissä samojen kysymysten ja ongelmien kanssa. Kirkollinen traditio on välittänyt vuosisatojen ajan pelastuksen toivon salaisuutta historian vaihtelevissa suhdanteissa eläneille kristityille. Traditio on asettamat Raamatun tekstien tulkinnan ehdot ja sen kirjaimellinen noudattaminen on samalla rajoittanut erilaisien näkemysten ja tulkintojen esittämistä.

1800-luvulla syntynyt moderni raamatuntutkimus on avannut Raamatun tekstejä ymmärrettäväksi nykyajan ihmiselle. Monia vanhoja perinteisiä käsityksiä on jouduttu arvioimaan uudestaan ja vaikeasti ymmärrettäviin kohtiin on saatu uutta valoa. Raamatuntutkimus on seurannut yleistä tieteen ja yhteiskunnan kehitystä. Samalla tavoin kuten antiikin kirkkoisat käyttivät aikansa kehittyneitä tiedettä, kreikkalaista filosofiaa, ovat modernit raamatuntutkijat käyttäneet uusimpia yleisiä tieteellisiä metodeja ja oivalluksia tutkimuksen kehittämiseen ja oman teologiansa apuvälineenä.

Huoli kirkollisen tradition säilymisestä ja maallistumisesta on aiheuttanut kristittyjen piirissä fundamentalistisia reaktioita moderniin raamatuntutkimukseen. Tutkijoita on syytetty harhaoppisuudesta ja uudet tulkinnat ovat herättäneet välillä kiivasta vastustusta. Kirkon määräysvallan ihmisten elämään heike-

tessä Raamatun tulkinnassa 1600-luvun ajattelu on säilynyt. Yhteistä arvopohjaa vailla olevien taistelu uskonnollisen kielien merkityksistä ja merkitysten määrittämisen oikeudesta tiivistyy suhteessa Raamatun tekstiin.

Fundamentalismin käyttövoimana on nopeasti muuttuvan maailman aiheuttama pelko ja hämmennys, joka saa ihmisissä aikaan paniikkireaktioita. Epävarmassa maailmassa eläminen ei kuitenkaan suosi suojamuurina tai sota-aseena toimivaa uskontoa. Emme saa antaa valtaa vihalle. Uskontojen kannattajat ovat velvoitettuja etsimään dialogia ja yhteyttä toistensa kanssa. Elämän inhimillisten arvojen puolustaminen on maailmanuskontojen yhteinen suuri haaste tässä ajassa.

EINO LIIMATTA

Sisällysluettelo

2 Pääkirjoitukset

4-5 Päähaastattelu:

Scholem Bolotowsky: "Uskontoa mitataan inhimillisyydellä."

6-7 Haastattelu:

Vanhan testamentin professori Antti Laato

7 Vanha jäää

8 Pipliaseuralla taivalta takana 190 vuotta

9 Kolminaisuusoppi ruotsalaisittain

10 Gallup

Pohjanmaan Baabel ja Karjalan Kapernaum

Näkökulma: Raamattuteologiaa

11 Hartaus

Kyyhkynen 100 vuotta sitten

12-13 Kaksi Paavalia

Paavali-tutkijat, Kari Kuula ja Timo Eskola arvioivat toistensa kirjat

14 Kyyhkynen testaa tietokoneen raamattuohjelmat

A7:lla tapahtuu

15 Meno vinkki: Petra-näyttely

Kuulumisia Kinneretin kaivauksilta

16 Kyyhkynen tutki seurakuntien kesäteologille tarjoamat työedut

17 Haastattelu:

Mitä muslimi ajattelee Raamatusta, Isra Lehtinen?

Saarikosken evankeliumi

18 Vuoden 1995 raamatunkäännös

"...Vuoden 1992 raamatunkäännös on saatanallinen..."

19 Papinpäiväkirja: **Kenen palvelija?**

Raportti: Kastesymposium

21 Mieliteet

Oikaisu

Vastine

22-23 Tyt:n sivut

Kesätyöntekijän pikkujättiläinen

Puheenjohtajalta: Piikkilanka ja teologi

Kesä koittaa Tyt:ssä

24 Mökö ja Raamattu

PÄIVÄN SANAT

"Pidä sinä kiinni siitä, minkä olet oppinut. Sinähän olet siitä varma, koska tiedät, keiltä olet sen oppinut. Olet myös jo lapsesta asti tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin että pelastut uskomalla Kristukseen. Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään." 2 Tim. 3:14-16

"Miten suloiset ovatkaan sinun sanasi! Ne maistuvat hunajaa makeammilta. Sinun säädöksesi antavat minulle ymmärrystä. Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä! Sinun sanasi on lampu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkallani. Ps. 119: 103-105

KYYHKYNEN

Teologian Ylioppilaiden
Tiedekuntayhdistyksen julkaisu
150. vuosikerta

<http://www.helsinki.fi/jarj/tyt-tyt-kyyhkynen@helsinki.fi>

Päätoimittaja

Miika Auvinen

tyt-kyyhkynen@helsinki.fi

Taiteija

Tommi Hakkari

tyt-kyyhkynen@helsinki.fi

Piirtäjä

Ulla Oinonen

Ilmoitusmyyjä

Jari Pulkkinen

jari.a.pulkkinen@helsinki.fi

ISSN 0356-2247 Painettu

ISSN 1458-414X Verkkolehti

Toimittajat

Sakari Hosike

Eino Liimatta

Karoliina Oksanen

Minna Partanen

Timo Tulisalo

Tellervo Uljas

Jenny Vainio

Ronja Venesperi

Vinjetit

Linda Turkki

Valokuvaaja

James Cox

Kannen kuva:

James Cox

Ilmoitushinnat

1/1 sivua 320 euroa

1/2 sivua 170 euroa

1/3 sivua 118 euroa

1/4 sivua 85 euroa

1/8 sivua 50 euroa

Painos

2000 kappaletta

Painopaikka

Suupohjan kirjapaino,
Kristiinankaupunki

Vuosikerta 10 euroa

Tilaukset p. (09) 631 591

Toimituksen osoite

TYT / Kyyhkynen
PL 33

Scholem Bolotowsky: ”Uskontoa mitataan inhimillisyydellä”

Vanhan testamentin tulkinta ja sen paikka kristillisessä teologiassa on herättänyt aina paljon keskustelua ja kiistelyä. Päätimme mennä suoraan Vanhan testamentin alkulähteille ja kohtasimme keväisenä torstai-aamuna Helsingin juutalaisen seurakunnan esimiehen Scholem Bolotowskyn. Keskustelutuokiomme valaisi elävästi juutalaisen näkökulman Raamattuun.

Monet opiskelijat ovat saaneet pienen kosketuksen juutalaisuuteen heprean peruskurssin liittyvällä synagogavierailulla. Pakollisten eksegeettikan opintojen jälkeen juutalaisuus jää monelle vieraaksi. Kuitenkin heprealaisen Raamatun teksti on arkitodellisuutta juutalaisessa uskonnossa. Miten pyhä kirja Raamattu näkyy juutalaisten arjessa, Scholem Bolotowsky?

- Tooraa eli viittä Mooseksen kirjaa luetaan sapattijumalanpalveluksessa lauantaisin. Jokaisella sapatilla on oma viikkotekstinsä. Näin kaikki viisi Mooseksen kirjaa luetaan läpi vuodessa. Syksyllä lehtimajajuhlan viimeisenä päivänä luetaan viimeiset kappaleet viidennestä Mooseksen kirjasta. Viikolla luemme myös määrättyjä tekstejä. Tulevan sapatin viikkotekstin ensimmäinen osa luetaan maanantaisin ja torstaisin aamuroukossa.

Talmud on tulkinnan ytimessä

Juutalaiseen uskontoon liittyy olennaisesti pitkä raamatuntulkintaperinne.

”Tarvitaan uskoa ja luottamusta yhteen ainoaan Jumalaan.”

Useasti juutalaisuudesta keskusteltaessa nousee esiin sana talmud. Tiedämme, että talmudiin sisältyy juutalaisuuden keskeisiä perinteitä. Mikä Talmud oikeastaan on ja mikä sen merkitys on juutalaisille?

- Talmud on syntynyt satojen vuosien aikana. Ensimmäiset Talmudiin kuuluvat rabbin väittelyt tapahtuivat jo ensimmäisen temppelin hävityksen jälkeen Babyloniassa. Tooran säädökset liittyvät paljolti Israelin maahan ja temppelijumalanpalvelukseen. Juutalaisten pakko-siirtolaisuuden aikana temppelipalvelus oli mahdotonta ja niin kirjanoppineiden välillä syntyi keskusteluja siitä, miten tooran säädökset voidaan toteuttaa. Suullista traditiota on myöhemmin kirjattu ylös.

- Kokonaisuutena Talmud on hyvin monipuolinen. Siihen on sekoitettu sekä elämänohjeita että käytännöllisiä ohjeita. Lisäksi se sisältää legendoja, keskusteluja ja ratkaisematta jääneitä väitteitä. Talmud on jätetty osittain avoimeksi ja sen sovelluksissa on joustaa-

vuutta. Pohjimmiltaan se on eksegeettinen selostus Raamatun tekstistä.

Minkälaista juutalainen Raamatun tulkinta on sitten käytännössä?

- Rabbin saarna sapattijumalanpalveluksessa saattaa sisältää opetusmielessä käytännön sovellutuksia. Se voi myös käsitellä jotakin ajankohtaista tilannetta, jota tulkitaan tämän päivän valossa viikkotekstistä käsin. Selitysteokset ja eksegeettiset selitykset voivat muuttua sitä mukaa kun maailma muuttuu. Ne nojautuvat kuitenkin aina alkuperäiseen Raamatun tekstiin, vaikka ne saattavat sisältää uusia ajatuksia.

Raamatuntutkimus kuuluu juutalaisuuteen

Tieteellisen raamatuntutkimuksen kehittyminen kahtena viime vuosisatana on nostanut aivan uudenlaisia kysymyksiä ja tulkintoja Raamatusta. Mikä on juutalaisuuden suhde tieteelliseen raamatuntutkimukseen?

Otattaessani kysymyksen esiin Bolotowsky toteaa nopeasti, että sitä on ollut juutalaisuudessa kautta aikojen.

- Raamatun kertomuksista voidaan erottaa loogiseen ajatteluun perustuvat sekä sellaiset, joihin otetaan henkilökohtainen asenne, Bolotowsky toteaa.

Keskustelu siirtyy nopeasti luomiskertomukseen.

- Luomiskertomuksessa puhutaan kuudesta luomispäivästä. Voidaan kysyä mitä päivä tarkoittaa tässä yhteydessä? Onko se siinä sen takia, että ihmisillä on tietty käsitys ajasta? Raamatun kirjoittajat puhuivat päivästä eivätkä pitkästä ajanjaksosta, sillä sen ajan ihmiset eivät ymmärtäneet mikä tällainen pitkä ajanjakso on. He käsittivät päivän määrätyn ajaksi auringonnoususta auringonlaskuun.

Tieteen ja uskonnon mittarit

Mikä on sitten tieteen ja uskonnon suhde meidän ajassamme?

- Tieteen avulla käytämme ja jalostamme sitä, mitä Jumala on luonut ja minä luonto on kehittänyt. Käytämme sitä hyväksi ja voimme käyttää sitä sekä hyvässä että pahassa tarkoituksessa. Tiede ja uskonto ovat molemmat tärkeitä ihmiselle. Tieteessä voidaan todistaa kaavoilla ja kokeilla, saada tulos ja arvioida sen totuus. Uskontoa ei voi mitata met-

reissä, kiloissa ja sekunneissa.

Uskontoa mitataan inhimillisyydellä, ihmisten välisellä rakkaudella, avunannolla ja auttamisella. Nämä totuudet ovat vähintään yhtä tärkeitä kuin metrit, kilot ja senttimetrit, jos haluamme elää maailmassa rauhassa keskenämme. Sitä varten tarvitaan uskoa ja luottamusta yhteen ainoaan Jumalaan, niin että yritämme ymmärtää Häntä ja käydä Hänen kanssaan dialogia. Samalla tavoin tarvitaan dialogin käymistä ja ymmärtämystä eri uskontojen välillä.

Lopuksi palaamme vielä kristityille päänvaivaa tuottaneeseen Vanhan testamentin (Vt) tulkitsemiseen.

Ovatko kristityt käsitelleet Vanhaa testamenttia täysin väärin?

- En sano, että kristityt olisivat ymmärtäneet Vt:n väärin. Jossain kohdissa

kristittyjen Vt:n käännöksissä on virheitä. Välillä on käytetty kokonaan eri sanaa, jotta se viittaisi Uuteen testamenttiin.

Bolotowsky ottaa Raamatun esiin ja antaa esimerkkejä raamatunkäännöksen virheistä.

- Yritin puhua asiasta kerran raamatunkäännöskomitean johtajan piispa Nikolaisen kanssa. Hän vain murahti, että erilaiset käännökset voisivat tuoda liian suuren muutoksen kirkon traditiioon, Bolotowsky naurattaa.

EINO LIIMATTA
KAROLIINA OKSANEN
KUVAT: JAMES COX

Vanhaa testamenttia turkulaisittain

Helmikuun alussa Antti Laato nimitettiin Åbo Akademin vakituisesti Vanhan testamentin eksegetiikan ja judaistiikan professoriksi. Mitä ajatuksia Vanha testamentti ja raamatuntutkimus herättävät tuoreessa professorissa?

Professorin viran saaminen ei ole itsensänselvyyttä. Akateemisen pätevyyden lisäksi, on osattava syntyä oikeaan aikaan, koska virka vapautuu vain muutaman kerran vuosisadassa.

- Tekisi mieli sanoa: "Vanhan testamentin professoriksi voi tulla vain sattumalta." Mutta tässä sanonnassa on yksi ongelma. Kristittyinä me uskomme myös Jumalan johdatukseen, Laato naurahtaa.

Laaton tulevaisuuden suunnitelmat ovat tukevasti "omal' puol' jokkee".

- Elämä on lyhyt ja jokainen teologi jättää taakseen melko vähäiset jäljet. Minun tavoitteenani on tehdä Vanhaa testamenttia tunnetummaksi ja valottaa, millä tavoin se on kristillisen kirkon lisäksi myös juutalaisuuden pyhä kirja, Laato pohtii tehtävänsä.

Laato on juuri julkaissut ruotsinkielisen johdanto-opin Vanhaan testamenttiin, *Inledning till Gamla Testamentet*. Hän on myös mukana kansainvälisessä projektissa, joka käsittelee teodikean-ongelmaa. Laaton on tarkoitus pitää aiheesta luentosarja Helsingissä keväällä 2003.

Apostolien Raamattu

Vanhaa testamenttia pidetään usein vaikeatajuisena kirjallisuuskokoelmana ja sen tuntemus on monilla teologeilla hatarampaa kuin Uuden testamentin tuntemus. Luterilaisen kirkon jumalan-

palvelusuudistus toi Vanhan testamentin lukukappaleen pakolliseksi osaksi messua. Sen lisäksi, että teologien ja erityisesti kirkon työntekijöiden on hyödyllistä kyetä vastaamaan aiheeseen liittyviin kysymyksiin, Laato näkee lukuisia syitä tutkia Vanhaa testamenttia.

- Vanhan testamentin kirjoitukset olivat Jeesuksen ja ensimmäisten apostolien Pyhä kirja. Luther on osuvasti sanonut, että kristillisen kirkon varsinainen Raamattu on Vanha testamentti ja Uusi testamentti lähinnä sen kommentaari, Laato toteaa.

Lukiessaan Vanhaa testamenttia teologin on huomioitava, että sen tutkimus on käymistilassa. Laato muistuttaa, että maailmanlaajuisesti nähtynä tutkijoilla on erilaisia lähestymistapoja ja näkökulmia alan ongelmiin. Hän suhtautuu realistisesti tieteen mahdollisuuksiin ja opetustehtävään.

- Tiede ei voi tarjota Delfoin-oraakkelin kaltaisia varmoja ja normatiivisia ratkaisuja kaikkiin Vanhaa testamenttia koskeviin kiperiin kysymyksiin.

- Parhaimmillaan Vanhan testamentin eksegetiikan opetus on sitä, että kirjoituksista lähtien tutkitaan, millaisiin erilaisiin ratkaisumalleihin tutkijat ovat päätyneet tai voivat päätyä. Jokaisella tutkijalla on omat mielipiteensä, mutta opettajalta vaaditaan oikeaa avarkatseisuutta välittää mahdollisten ratkaisumallien laaja kirja, Laato summaa.

Israel ja messias

Vanhan testamentin tutkimuksessa Israelin kansanhistoria on yksi kuumimpia aiheita. Laato pitää Salomon aikakautta ja sitä varhaisempia Israelin vaiheita historiallisesti vaikeasti todennettavina. Hän korostaa, ettei Vanha testamentti ole syntynyt tyhjiössä irrallaan historiallisesta kontekstista.

- Vanha testamentin kirjat ovat syntyneet ihmisten kirjoittamina ja kristillisen uskomme mukaan sellaisten ihmisten, jotka ovat eläneet Jumalan maailmassa. Ymmärtääksemme kirjoituksia paremmin meidän tulee perehtyä muinaisen Lähi-idän historiaan, kulttuuriin ja uskonnollisiin suuntauksiin.

Laato näkee Israelin varhaishistoriasta kertovat tekstit moneen kertaan "keiteityksi" höystettynä teologisella ja uskonnollisella aineksella.

- Hyvä esimerkki on juutalaisten pääsiäisateria, jonka yhteyteen vuosisatojen kuluessa on liittynyt yhä uutta tekstimateriaalia. Juhlan juuret menevät syvälle historiaan, mutta pääsiäishaggadan tekstit tekevät samalla poikkileikkauksen juutalaisen kansan historiaan, Laato selittää.

Laaton mukaan Vanhan testamentin kuvaamaa Israelin varhaista historiaa voidaan verrata muihin lähteisiin ja laatia historiankuva, joka on tutkijasta riippuen erilainen. Jotkut tutkijat pitävät Daa-vidia ja Salomoa satuolentoina. Laato

huomioi toisen näkökulman.

- Monet suomalaisetkin asiantuntijat pitävät Daavidia ja Salomoa historiallisina henkilöinä ja analysoivat Vanhan testamentin tekstejä saadakseen paremman kuvan siitä, mitä uusia teologisia näkökulmia kuninkaista kertoviin teksteihin on vuosisatojen kuluessa liitetty, Laato kertoo.

”Messias” –käsite on tärkeimpiä sanoja puhuttaessa Vanhan testamentin ja Uuden testamentin välisestä suhteesta. Laato huomioi kuningasideologian ja sen pohjalta nousevan messiasuskon pitkän ja monimutkaisen syntyhistorian ja sekä niiden vaikutuksen Vanhan testamentin lukijoihin ajanlaskumme alussa.

- Jeesuksen aikana monet tekstit luettiin samalla tasolla kuin ne oli kirjoitettu, ja ihan oikeutetusti. Olivathan ne pyhissä kirjoituksissa. Tämä lukutapa oli tiettyssä mielessä sammakkoperspektiivi, jonka oikeutuksena oli se uskon luottamus, että yksi ja sama Jumala on ne ilmoituksessa kansallensa antanut.

Losing my religion?

Joillekin teologian opiskelijoille Vanhan testamentin eksegetiikka muodostaa uhan uskolle. Laato kuvaa eksegetiikan aikaansaamaa hengellisen kasvun ongelmia R.E.M.:n kappaleen Losing my religion sanoin: ”It was just a dream, it was just a dream...”

- Pyhäkoulussa, kotona tai seurakuntanuorissa opitut uskonasiat joutuvat tiedekunnassa koetukselle. Oleellista on kuitenkin nähdä se, että pyhiä kirjoituksia lähestytään kahdesta eri näkökulmasta, jotka pohjimmiltaan ovat mahdottomia sovittaa yhteen.

Laato ei näe mielekkääksi puristaa kahta näkökulmaa yhdeksi uskontoteoreettiseksi malliksi selittämään omaa uskonvakaumusta.

- Uskonto ja teoria uskonnosta ovat kaksi eri asiaa. Uskonto on kuin avioliitto, jos minä-sinä suhde puolisoitten välillä on elävä ja todellinen. Teoria uskonnosta on taas henkeä vailla oleva yritys ymmärtää minä-se suhteen avulla us-

konnon olemusta, Laato hahmottelee.

Totuus on arka asia

Mikä saa Vanhan testamentin professorin voimaan pahoin?

. Jos ajattelen itseäni, niin en haluaisi eksegeettinä olla Delfoin-oraakkelin kaltainen pappi, joka jakelee julkisuuteen omia näkemyksiään tieteen viimeisinä ja normatiivisina tutkimustuloksina, Laato hymähtää.

- Totuus on arka asia ja jos meidät eksegeetit joskus tulevaisuudessa muistetaan, niin se on todennäköisesti ainoastaan kristillisen kirkon piirissä. Eksegeettinen traditio tarvitsee elääkseen niitä, jotka pitävät arvossa Raamatun Sanaa ja sen pohjalta nousevaa vuosisataista teologista perintöä sekä välittävät tätä perintöä eteenpäin tuleville polville, Laato summaa mieteliäänä.

SAKARI HOSIKE

KUVA: PEKKA JAUHLAINEN

VANHA JÄÄRÄ

Raamattu

Raamattu - mitä se on? Onko Raamattu Jumalan oma erehtymätön sana, josta ei katoa pieninkään piirto ja joka kertoo totuuden kaikesta, mitä se ilmoittaa vai lähinnä ihmisen sanaa, joka on suurilta osin vanhentunutta, mutta joitakin hyviä asioita sisältävä kulttuurihistoriallisessa mielessä merkittävä teos?

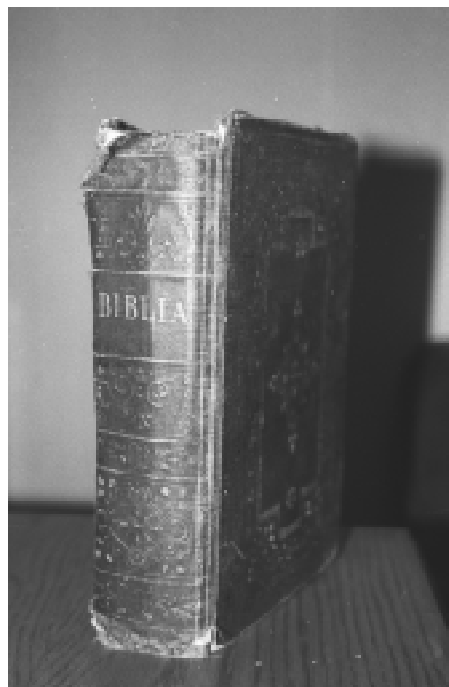
Raamatusta on monta mielipidettä. Laaja konsensus on siitä - ainakin teologien keskuudessa - että Raamattu on sekä inhimillinen että jumalallinen kirja. Näyttää kuitenkin siltä, että jompi kumpi puoli painottuu eri ihmisten teologisessa ajattelussa. Toinen puoli oikeastaan kuin häipyä olemattomiin merkityksensä puolesta. Raamatun jumalallista puolta korostavat pitävät Raamatun kirjoittajia lähinnä kirjureina, jotka ovat tallentaneet Jumalalta saadun ilmoituksen kirjalliseen muotoon. Raamatun in-

himillistä puolta korostavat näkevät Raamatun kirjoittajien oman ajattelun, elämän, kokemusten ja taustan vaikuttaneen ratkaisevasti siihen, mitä he ovat tallentaneet. Jumala ei ole välttämättä sitoutunut kaikkeen, mitä on tallennettu, vaan Hän on sitoutunut vain tiettyihin periaatteisiin, jotka ihmiset ovat kokeneet hyviksi.

Käsitys Raamatusta liittyy käsitykseen Jumalasta. Jos Raamattu Jumalan ilmoituksena on ennen kaikkea epävarma luotettavuutensa suhteen, millainen Jumala sitten on? Jos Raamattu on luotettava, eikö Jumala, joka on ilmoituksen antaja, ole myös luotettava? Raamatun oma todistus puhuu inspiraation ja Jumalan luotettavuuden puolesta. Uskaltaisikohan siihen luottaa?

VANHA JÄÄRÄ

KUVA: JAMES COX

Kännykän avaa helpommin kuin Raamatun

- Pipliaseura tavoittaa tämän päivän ihmiset

Muistatko TV-mainoksen, jossa esiteltiin kolme erilaista kirjaa? Ensimmäinen oli Hitlerin teos Mein Kampf, joka näytti vapisevan TV-ruudussa. Toinen oli Marxin Pääoma, joka kaatui. Viimeisenä tuli Raamattu ja teksti: ”Nämä pysyvät, jotka ovat totta.” Suomen Pipliaseura pyrkii markkinoimaan Raamattua vastaamalla ajan haasteisiin. Nykypäivänä se näkyy esimerkiksi mahdollisuutena tilata kännykkään raamattulogoja tai Päivän Sana.

Mikä on Pipliaseura?

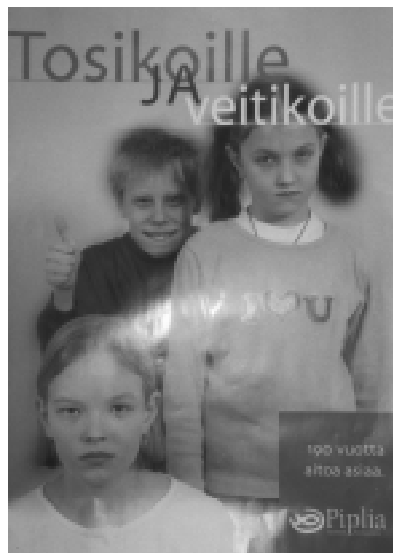
Pipliaseura perustettiin vuonna 1892 levittämään Raamattuja. Suomen vanhimman kristillisen yhdistyksen pääsihteerinä toimii nykyisin Markku Kotila, joka mieltää Pipliaseuran toimintaperiaatteet kolmitahoiseksi.

- Ensinnäkin pyrimme lähetysjärjestönä edistämään raamatunkäännösten levitystyötä. Toiseksi toimimme Raamatun kustantajina Suomessa ja kolmanneksi pyrimme edistämään Raamatun käyttöä. Toimimme ekumeeniselta pohjalta, mikä avaa ovia myös moniin ulkomaanprojekteihin kotimaantien ohessa.

Miten Raamattua markkinoidaan?

Kotila näkee Raamatun markkinoinnissa aivan erityisen ulottuvuuden.

- Pipliaseuran mainoskampanjojen tavoitteet poikkeavat huomattavasti perinteisestä mainonnasta. Meidän pääasiallinen tarkoituksemme ei ole ainoastaan lisätä myyntiä, vaan ennen kaikkea herättää ajatuksia ihmisissä. Sen voi katsoa olevan keskeinen osa missiotamme. Suomessa on jo maailman korkein raamattutiheys, mutta lopputeho ei näy myyntiluvuissa, vaan siinä,

kuinka monta kirjaa aukeaa, Kotila toteaa.

Kymmenen vuotta sitten, suomenkielinen Raamattu täytti 350 vuotta ja samalla julkaistiin myös uusi raamatunkäännös. Pipliaseura toteutti silloin laajan mainoskampanjan, joka sai paljon huomiota osakseen.

- Vuonna 1992 tehdyssä kampanjassa käytimme ensimmäisenä Raamatun TV-mainontaa. Busseihin ja raitiovaunupysäkeille oli lisäksi ripoteltu mainosjulisteita, joista saimme paljon positiivista palautetta. Pipliaseuran markkinointitapa on muodostunut monikerkosisesti. Päällimmäisenä näkyy yleensä

humoristinen elementti ja vähän syvemmältä intellektuaalinen puoli.

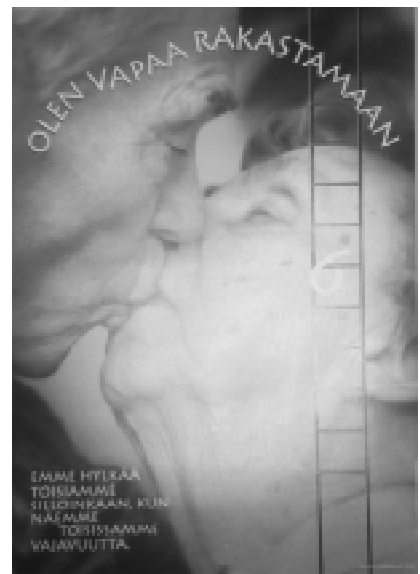
Monesti mainoksen idea ei heti aukeane, vaan valo saattaa syttyä vasta hetken päästä, Kotila täsmentää.

Nykypäivän haasteet

Suomen Pipliaseura täyttää tänä vuonna 190 vuotta. Juhlavuosi huipentuu toukokuussa Turussa pidettäviin vuosijuhlisiin. Merkkivuoden tavoitteena on kutsua seurakuntia Pipliaseuran jäseniksi ja tiedottaa myös kansainvälisestä toiminnasta, erityisesti raamattutyöstä lasten ja nuorten parissa.

Pipliaseura pyrkii tasapainoon muuttuvan maailman ja toimintansa välillä. Järjestö hyödyntää avoimesti uuden tekniikan tuomia mahdollisuuksia.

- Raamatussahan sanotaan, että astukaa esiin sopivalla ja sopimattomalla hetkellä, joten miksi ei? Medialle on kyllä tarjottu jo vuosikymmeniä Raamatun tekstejä eri muodoissa. Näen kännykkämedian yhtenä osana Raamatun käyttöä. Sille on löytynyt huomattavasti kysyntää ja erityisesti se tuntuu kiinnostavan nuorempaa ikäpolvea. Internet on meille lähinnä viestinnän väline ja imagon ra-

kennuspaikka, vaikka sieltä löytyikin esimerkiksi Raamattukauppa, Kotila toteaa.

Lähes jokaisesta suomalaisesta kodista löytyy tänä päivänä Raamattu. Uutta käännöstä ei vielä ihan kaikilla ole, mutta kysyntää Raamatulle tuntuu löytyvän.

- Vuosittain myydään noin 100 000 Raamattua. Itse asiassa jo vuoteen 1920 mennessä lähes jokaisessa suomalaisessa kodissa oli Raamattu. Suuri

muutos oli, kun ruvettiin jakamaan jokaiselle rippikoululaiselle ja vihkiparille Raamattu. Nykypäivänä rippikoulu taivoittaa yhä suurimman osan ikäluokastaan, joten eiköhän perinne säily, Kotila uumoilee.

TELLERVO ULJAS

KUVAT: VALOKUVIA PIPLIASEURAN MAI-
NOKSESTA

Markku Kotila

Luojan, Vapauttajan ja Elämänantajan nimeen

”Nytkö ne sitten luopuvat siitä kolminaisuudesta kokonaan?” ihmetteli eräs seurakuntalainen tavallisen sunnuntaijumalanpalveluksen jälkeen.

Naisten tarve hengellisyyteen ja rituaaleihin ei tyydytty traditionaalisessa seurakuntaelämässä. Jumalanpalveluselämästä puuttuvat perinteet muistella, surra ja juhla naisia. Myöskään jumalanpalveluksen kieli ei kosketa naisia, ja tahdottaisiin päästä inklusiivisemmän kielen käyttöön; esimerkiksi ”Isän” sijaan voitaisiin sanoa ”Saaran ja Abrahamin Jumala” tai ”Luoja”, ”Pojan” sijaan ”Marian synnyttämä poika” tai ”Vapauttaja” ja ”Pyhän Hengen” tilalla ”Elämänantaja”. Tässä muutamia epäkohtia, joita feministinen liturginen liike (den feministiska liturgiska rörelsen) tahtoo muuttaa Ruotsin nykyisessä jumalanpalvelusperinteessä. Taistelu on tuottanut tulosta ja muutokset näkyvät jo uudessa kirkkokäsikirjaehdotuksessa sekä ainakin ns. vaihtoehtomessuissa.

Raamatun käyttö jumalanpalveluksissa on erityisen ongelmallista feministille, sillä mieskeskeisyys heijastuu Jeesuksen aikaisista sukupuolirakenteista. Kun tekstien sanotaan olevan Jumalan sanaa,

annetaan samalla ymmärtää Jumalan ajattelevan miehestä ja naisesta kyseisellä tavalla. Usein tekstien valinta ja selittäminen on jätetty miehille tai valinnassa ei ole ollenkaan huomioitu naisnäkökulmaa. Myös lukutapaan ja tilaan haluttaisiin muutoksia – on huomattu, että naisten kokoontuessa ensimmäisenä siirtyvät pöydät ja tuolit ympäriinsä luoden mahdollisuuden intiimimpään kanssakäymiseen. Keskustelempampi tai meditoivampi lähestyminen julistukseen on tutkimuksen mukaan naisille luontevampaa.

Uudistuksien suunnittelijoita on arvosteltu vahvasti, sillä muutoksesta nousevan teologian on sanottu poikkeavan kirkon perinteisestä opista esimerkiksi jumalakuvan, ihmiskäsityksen, sovitusopin, syntikäsityksen ja sakramenttien osalta. Sitten voikin miettiä mitä jää jäljelle kristinuskosta, jos nämä opit kysenalaistetaan. Naisten järjestämä messu on jopa aiheuttanut selvityspyynnön tuomiokapitulille jumalanpalveluksen sisällön yhteensopivuudesta kristillisen

opin kanssa. Itse seurakuntaiset ja papit saattavat tuntea olonsa hämmennyneiksi kun monet tutut ilmaisut muuttuvat ja kirkkokäsikirjassa valinnanvaraa riittää.

Pyhiä tansseja kirkossa tanssivat naiset ja ilmaisujen kuten ”Herra”, ”Kuningas”, ”Isä” ja ”Poika” välttely tuntuu äkkiseltään huvittavalta. Onko huvittuneisuus pelkoa tradition liiasta muutoksesta tai haluttomuutta luopua vanhoista kaavoista, sitä en osaa sanoa. Ennen kuin sanojen muuttamiseen tulisi mielestäni keskittyä sisältöjen ymmärtämiseen. Isän voi ymmärtää kaikkia lapsiaan rakastavana. Ehkä luontevimmalta ja tarpeellisimmalta tuntuisi Raamatun naisten tarinoiniin keskittyminen. Miltä Eevasta tuntui kun sekä hänen miehensä että Jumala syyttivät häntä yhtä aikaa? Kuinka syvä olikaan Raakelin suru kun hän itki kuolleita lapsiaan?

MINNA PARTANEN

LÄHTEENÄ KÄYTETTY NINNA EDGARDH
BECKMANIN KIRJALLISUUTTA

GALLUP

Paulos Huang, 36

- **Erittäin** tärkeä kirja, koska se on uskon perustana. Luen melkein päivittäin Raamattua.

Sara Laakkonen, 20

- **Historian** kirja, mutta en varsinaisesti usko siihen. Siinä on paljon mielenkiintoisia tarinoita. Uskon, että Jeesus on ollut olemassa, mutta en usko hänellä olleen yliluonnollisia kykyjä.

Maija Haaparanta, 21

- **Huomaan** sen olevan aina vaan suurempi osa elämää. Raamattu on minulle tuntematon suuruus, josta haluan oppia enemmän. Joka tapauksessa vakavasti otettava kirja!

Ville Vauhkonen, 25

- **Keskeisin** elämän sisältö. Harrastan paljon lukemista muutenkin, mutta eniten tulee luettua Raamattua. Hyvin merkittävä kirja.

Ilkka Wäio, 32

- **Elämäntatso-**
muksen perusta, ei vain kirja muiden joukossa.

Maria Ollila, 30

- Pyrin lukemaan paljon Raamattua ja myös mahdollisuuksien mukaan noudattamaan sen ohjeita elämässäni!

Pohjanmaan Baabel ja Karjalan Kapernaum

Pikkutyttönä matkustin isomummon luo Sarpattiin. Vasta muutama vuosi sitten tajusin, että talon nimi oli Raamatusta.

Raamatullisia paikannimiä löytyy kaikkialta Suomesta, eniten Etelä- ja Länsi-Suomesta. Yhteensä nimiä on reilu 1100 ja ne perustuvat 50 Raamatun nimeen.

Suurin osa nimistä liittyy luontoon tai maanviljelykseen. Yleisin nimenanto-peruste on ollut paikan ominaisuus. Eri-tyisen paljon apua Raamatusta on ollut mäkiiä nimettäessä: löytyy Ararateja, Horebeja, Siinaita, Öljymäkiä, Siioninvuoria ja Taborinmäkiä. Golgata-nimen ovat saaneet mäkien lisäksi myös monet itsemurhapaikat. Jordan ja Kidron ovat yleisiä joennimiä, Betesda ja Punainen-meri järviä. Jälkimmäiset on usein nimetty rusehtavan veden mukaan. Monelle läpikäymättömälle metsälle tai suolle on annettu nimeksi Egyptinkorpi. Kaksi mäntsäläläistä vierekkäistä peltoa on nimetty Sodomaksi ja Gomor-raksi. Betlehem-nimen on saanut moni paikka, mutta kiinnostavin tarina lienee Ilmajoen Bethelminnoukan takana. Se oli metsä, minne vanhat hevoset vietiin

ammuttavaksi. Ihmisten mielessä hevosraakkien lopettaminen rinnastui Betlehemin lastenmurhaan.

Myös asutukseen liittyviä nimiä on runsaasti. Jerusalemin ja Kapernaumin yleisiä talon tai kulmakunnan nimiä. Yllättävän usein raamatullisen nimen on saanut talo tai kylä, jonka asukkaat ovat viettäneet tavallista levottomampaa elämää. Esimerkiksi Nilsin Filisteankylän asukkaat olivat köyhiä ja viikonloppua vietettiin alkoholin kanssa. Tavallisempaa kuitenkin on, että talo on nimetty Raamatun mukaan isännän uskonnollisuuden vuoksi. Kolarissa on Mesopotamia-niminen talo, jossa on asunut kaksi vanhapoikaa. Isännät olivat kuulleet, että Mesopotamiassa oli vanhoja viisaita miehiä ja ajatelleet nimen sopivan heidän talolleen.

KAROLIINA OKSANEN

LÄHTEENÄ ON KÄYTETTY AULI AHON
OPINNÄYTETYÖTÄ SUOMEN RAAMATULLISET
PAIKANNIMET (1995).

NÄKÖKUUMA Raamattuteologiaa

Luther on tiivistänyt teologian harjoittamisen kolmeen latinankieliseen sanaan: oratio, meditatio ja tentatio.

Oratio: Rukoile Jumalaa, että hän antaisi sinulle rakkaan Poikansa kautta Pyhän Henkensä valaisemaan ja johtamaan sinua ja antamaan sinulle ymmärrystä. Ps 119:2,5,12,18,19,25 sekä Ef 6:10-20,23,24.

Meditatio: Lukemasta päästyäsi lue lisää Raamatun sanaa ja tutki sitä. Teologian harjoitus ei perustu siihen mitä teologiaa harjoittavan minä arvelee Jumalasta, vaan siihen mitä Pyhä Henki haluaa sanoa Raamatun kirjaimellisessa sanassa. Ps 119. 1 Kor 2:6-16. 2 Joh 3,9-11. 1 Piet 2:1-8

Tentatio: Ahdistus ja koettelemus opettaa tietämään, käsittämään ja kokemaan kuinka ihana, suloinen, väkevä ja

lohdullinen on Jumalan sana. Sen tähden Daavid valittaa psalmeissaan kaikenlaisia vihollisia ja vääriä henkiä turvautuen samalla Jumalan sanaan. Sillä niin pian kuin Jumalan sana sinulle valkenee, tulee Perkele kuin jalopeura etsien saadaaksesi sinut saaliikseen. Room 5:1-5. 1 Piet 4:12-19, 5:6-11.

Tätä Daavidin 'ohjetta' noudattamalla saat kokea kuinka väljähtyneiltä omat kirjoituksesi maistuvat. Samoin voit yhtyä Lutherin kuolinvuoteen ääreltä löydettyyn lappuun, jonka mukaan me kaikki olemme kerjäläisiä eikä Raamattua opi tuntemaan ellei ole vähintään sataa vuotta hallinnut kristittyjä kaikkien profeettojen ja apostolien kanssa.

PEKKA JAUHIAINEN

HARTAUS

Yksi tie, totuus ja elämä

“Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” Joh. 14:6

Jeesus on tie. Eikä hän ole yksi tie muiden joukossa. Hän sanoo olevansa ainoa tie – mitenkään muuten kuin hänen kauttaan ei pääse Jumalan luo. Jeesus opettaa juuri toisin kuin usein opetetaan. Uskotaan, että Jumalan luo on paljon teitä, että kukin uskoo omalla tavallaan ja että jokainen tulee omalla uskollaan autuaaksi. Muun väittäminenkin on loukkaavaa.

Jeesus on totuus. Usko totuuteen on joko katoamassa tai se on jo kadonnut. Yleisesti ajatellaan, ettei ole mitään totuutta – on vain erilaisia mielipiteitä, ne kaikki ovat ihmisten keksimiä ja siksi yhtä arvokkaita. Niin sanotaan yhä enemmän myös uskonasioista. Usko Jeesukseen on kuitenkin syvimmiltään uskoa totuuteen. Toivon ripustaminen Jeesukseen on uskoa siihen, että totuus on ilmoitettu meille.

Ihmeellisin totuus sinulle ja minulle on se, että syntinen ihminen saa synnit

anteeksi, elämänsä väärin elänyt saa olla Jumalan lapsi ja kadotuksen ansainnut saa ikuisen elämän. Tämän kaiken saa armosta, ilman mitään suorituksia, Jeesuksen ristin takia. Mikä olisi vapautta-

vampaa kuin uskoa näin. Kysyt ehkä: Mistä tätä uskoa saa? Jumalan sanan ihmeellisyys on tämäkin: se itse vakuuttaa siitä, että se on totta.

Jeesus on elämä. Ihminen on tarkoitettu elämään Jumalan yhteydessä ikuisesti. Se, mihin ihminen on tarkoitettu, voi toteutua vain niin, että uskoo Jeesukseen. Siksi Jeesus on elämä.

Jeesuksen sanat ovat rajaavia: Ei ole muita teitä, ei muuta totuutta eikä muuta elämää. Eikä Jumalaa voi tuntea ilman Häntä. Tärkeä opetus meille on myös se, ettei Jeesus toisaalta rajaa ollenkaan: Hänessä tie, totuus ja elämä on tarkoitettu kaikille. Jokainen – sekin jonka moni rajaa ulkopuolelle – saa tulla Jeesuksen kautta Jumalan luo. Jeesuksen seurassa saamme yhdessä profeetan kanssa riemuja: “Missä on mahtisi, kuolema, missä on pistimesi, tuonela?” Hoos. 13:14

TOMMI HAKKARI
KUVA: JAMES COX

12.4.1902
Eivät kirjoita

etteikö ole aikaa? Se on varha väite, jolla voipi pitää puoliensa kuka tahansa, vanhuutensa tähden. Tienne se niin suuren kumiaarkin päässyt. Mutta tästä huolimatta uskaltaa toimitus väittää toisin päin. Kaikki ne harjoittaneet quintojamme, toinen suuremmalla, toinen pienemmällä väellä. Mutta emme kukaan tee vain sitä: jokainen elää – sanomme ”sen dress” – oma elämänsä, jokaisen sielunelämä kehittyä, eivät-
kä pysy paikallansa koskaan. Oran meillä jokaisella hiljaisiakin hetkiä Jumalan kasvosten edessä – orantuntonne soinnuksen symyttää katuskin, vaikka kovassakin

Kyyhkynen 100 vuotta sitten

Mistä kyyhkynen palstoilla keskusteltiin?

sydämessä, on sekin hiljainen hetki.

– Eikö voitaisi riittää sydämen kokenut-
sia hiljaisien hetkien ajalta toisen toisen to-
reiden tiedoksi ja siten kiinnittää Jumalle
sitä sidottamiskäsitteitä yhdistää. Kertoka to-
vereille itsestämme älläkö peitellö – tällä
olemmekin jo vastanneet toisen väitteeseen: –
”ei ole aihetta, en kykene.” Koska enteet
tämä – niinkuin viime lukukautenkin näyttä-
vät viittaavan siihen suuntaan, että kyyh-
kyn ”austus” teologian puolesta tulee häviä-
niään mitättömän, pyytää toimitus täten hu-
nauttaa, että sanalehden säännöllinen il-
nestyminen käy hyvin tukalaksi. Tiedkun-

ran sääntöjen mukaan on toimituskunnan pi-
täminen huolta, että sanalehti säännöllisesti
ilhestyy. Kun toimitus on pitävä kumian
asiaan, että sanalehti säännöllisesti ilhes-
tyy, toivomme myöskin että se ei ilhestyisi vain
rönnöksi. Tiedkuntalaisista surinassa
näärässä riippuu, orlo tässä toivo toteutua;
sillä tietenkin toimitusta ei ole valittu etu-
päässä kirjoittamaan sanalehteä vaan toi-
mittamaan sitä.

KOONNUT JENNY VAINIO

Kaksi Paavalia: Kari

Teologista ja kirkollista kes-
Paavali-tutkijat arvioiva

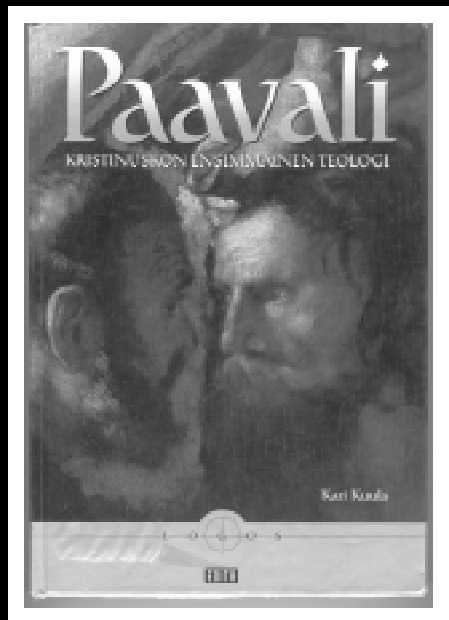
Kari Kuula
Paavali. Kristinuskon
ensimmäinen
teologi.
Edita, Helsinki, 2001.
443 s.

Tohtori Kari Kuulan kirja Paavalista on jo ehtinyt herättää keskustelua monella foorumilla. Kuula itse on julkisuudessa hämmästellyt kirjan saamaa kritiikkiä. Pitäisi kuitenkin olla odotettavissa, että perin korkealla profiililla kirjoitettu teos synnyttää myös teologista debattia. Varmuuden vuoksi todettakoon aluksi, että arvioinnissa ei ole kyse tekijän henkilöstä tai uskonnollisista käsityksistä. Kyyhkysen sivuilla ei tarvita edes kirkollista reflektointia, vaan vain akateeminen arvio.

Ammatillisesta näkökulmasta Kuulan teosta ei ole tarpeen lähteä referoimaan yksittäisten alalukujen mukaan. Kyseessä on nimittäin voimakaspiirteinen teologinen konstruktio, joka hallitsee tekijän koko Paavali-näkemyä. E. P. Sandersin teoriaa seuraten Kuula määrittelee Paavalin ajattelua kahden tekijän avulla. Juutalaista teologiaa koskevan uuden teorian perusteella lakiteologiaa tai vanhurskauttamista ei pidetä Paavalille tärkeinä. Sen sijaan ohjaavaksi periaatteeksi nostetaan ajatus Kristus-yhteydestä. “Apostolin soteriologian keskuksessa on ajatus Kristuksen ja kristityn välisestä yhteydestä.” (s. 201). Pelastukselle merkittävää on vain partisipaatio taivaalliseen henkeen.

Sandersia seuraten Kuula katsoo, että Paavalin pelastuskäsitys perustui eräänlaiseen uskonnolliseen hurmoskokeemukseen. Yhteyttä juutalaiseen teologiaan ja sen keskeisiin aiheisiin ei tässä

mallissa enää nähdä. “Paavalin teologian keskuksessa ei siis ole niinkään joukko oppeja vaan kokemus Kristuksen ja Hengen läsnäolosta.” (s. 203). Uskonnollinen elämys tuli näin Paavalin uskonnon keskipisteeksi. Sanders oli kehittänyt tästä suoranaisten menetelmän. Hänen mukaansa “vastaus” eli Kristus

oli ensin. Ongelmat piti keksiä taaksepäin päättelemällä. Kuula soveltaa tätä menetelmää kohta kohdalta. Hänen mukaansa useimmat Paavalin teologian aiheet ovat seipitelmää, jotka tämä kehittänyt seurakunnissa vallinneiden tilanteiden mukaan. Siksi lakiteologialla, sovitusajatuksella tai vanhurskauttamisella ei ole pysyvää merkitystä.

Partisipaatiosta tuli Kuulalle niin ratkaiseva periaate, että hän yrittää sovittaa kaikki soteriologiset aiheet sen mukaisiksi. Armokin merkitsee Kuulan mukaan Paavalille Kristus-yhteyden tuottamaa elämää Jumalan tahdon mukaan (s. 163). Tekijä katsoo täten, että “Paavalin soteriologia on tietyllä tavalla moralistinen.” (s. 163). Kuulan teoksessa on siten vain yksi johtava periaate, jonka

avulla hän määrittelee Paavalin teologian. Erikoista asiassa on se, että periaate ei ole eksegeettinen, teksteistä nouseva, vaan teologinen. Joutuessaan ristiriitaan konkreettisten tekstien kanssa periaate kävelee kerta toisensa jälkeen Paavalin faktisen esityksen yli. Näin tekijä tekee väkivaltaa itse teksteille.

Partisipaatio ei ole näin kattava tulkinnallinen tekijä. Kuulan olisi ollut hyvä tasapainottaa selitystään niillä lukuisilla tutkimuksilla, joilla Sandersin asetelmaa on korjattu kuluneiden kahdenkymmenen vuoden aikana. Paavalilla oli läheinen yhteys juutalaiseen teologiaan esimerkiksi synnistä, laista, vanhurskaudesta ja tuomiosta keskusteltaessa. Viitekehysten antoi erityisesti teodikea-keskustelu, joka oli juutalaisessa teologiassa yleinen. Aiheita ei tarvinnut keksiä. Nyt Kuula on varsin kyvytön selittämään esimerkiksi Paavalin kultiteologiaa ja sen ohjaamaa sovitusuhri-oppia (Room. 3:25; 4:25). Hänen antropologiansa ei selitä, miksi Paavalin mukaan “niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin” ovat synnin vallassa (Room. 3:9) ja kadotuksen alaisia (Room. 5:19). Ristin teologia puuttuu Kuulan Paavalin arsenalista tyystin, ja tekijä jättää edelleen selittämättä, miksi Paavalin mukaan Jumala vanhurskauttaa “jumalattoman” ihmisen (Room. 4:5).

Kovin erikoisena on pidettävä myös Kuulan teologista loppupäätelmää. Hänen mukaansa Paavali edusti lakihenkistä pyhityskristillisyyttä. On tuskin uskotavaa, että näin olisi ajatellut sama Paavali, joka kirjeissään kirjoitti: “jos näet vanhurskaus saadaa lakia noudattamalla, silloin Kristus on kuollut turhaan.”

TIMO ESKOLA

Kuula vs. Timo Eskola

eskustelua herättäneet
toistensa kirjat.

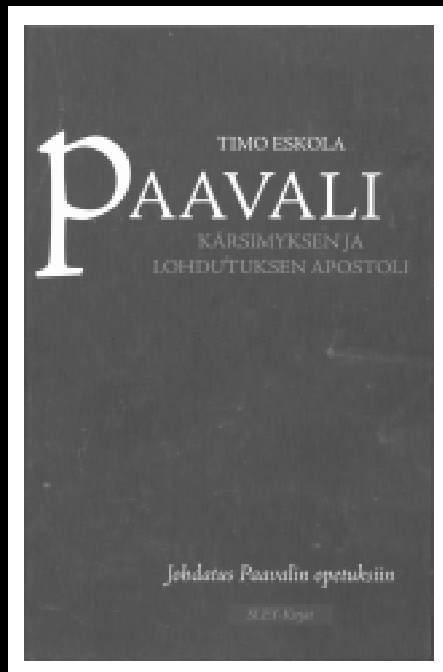
Timo Eskola, Paavali, kärsimyksen ja lohdutuksen apostoli. Johdatus Paavalin opetuksiin. SLEY-Kirjat 2002. 239s.

Timo Eskolan kirja Paavalista on seurakuntaväelle suunnattua hengellistä opetusta. Hengellisessä mielessä kirja on mielestäni miellyttävää ja paikoin tyylikästäkin luettavaa.

Erityisen valaisevana pidän laajaa selostusta Jeesuksen korottamisesta Herraksi ja kuninkaaksi. Tosin tämä ei Eskolalle tarkoita sitä, että Jeesus olisi ylösnousemuksessa korotettu sellaiseen asemaan, jota hänellä ei aikaisemmin ollut. Pikemminkin kyse oli siitä, että Jeesuksen herruus ja kuninkuus olivat salattuja kenosis-vaiheessa. Ylösnousemuksessa ne tulivat ilmeisiksi.

Eskolan mukaan Paavalin opetukset tulevat lähelle klassisen teologian näkemystä. Jeesuksen jumaluus ja pre-eksistenssi olivat itsestään selvyyksiä apostolille. Pyhän Hengen teemaa kirjassa käsitellään nähdäkseni luvattoman vähän. Mutta se tulee lukijalle selväksi, että Pyhä Henkilikin on Jumala. Tästä Eskola juontuu jopa puhumaan kolminaisuusopista jo Paavalin teologiassa. Itse näen nämä teemat Paavalin teologiassa vielä alkuvaiheissaan. Hän edustaa nähdäkseni ns. astekristologiaa. Ylösnoussut Kristus on pelastuksen välittäjä, mutta ei kuitenkaan Jumala Jumalan rinnalla. Paavalin kristologiaa ei ohjannut myöhemmän teologian logiikka, joka päätteli, että koska Jeesus pelastaa, hänen on oltava Jumala. Ilman absoluuttista jumaluuttakin korotettu Kristus voi välittää Jumalan pelastavan läsnäolon ihmiselle.

Soteriologian alueella Eskola korostaa sovituksen teemaa. Sovituksella tarkoitetaan Jeesuksen ristinkuolemaa, joka maksaa ihmisen syntivelan ja luo näin Jumalalle juridiset edellytykset lukea Kristuksen lahjavanhurskaus ihmisen hyväksi. Tähän liittyy Eskolan ajatus vanhurskauttamisesta nimenomaan juridisena toimenpiteenä. Jumala lukee

syntisen syyttömäksi. Mooseksen lain tehtävä puolestaan on paljastaa synti ja osoittaa ihmisen tila Jumalan edessä.

Itse näen sovitusiteeman toisessa valossa. Paavalille pelastuksessa on kyse Kristuksen ja kristityn välisestä yhteydestä, jota hän kuvaa termillä ”Kristuksessa”. Kristityssä vaikuttava Kristus kumoo ja voittaa synnin vallan ja aloittaa pelastuksen prosessin ihmisessä. Tässä partisipatorisen soteriologian mallissa ristinkuoleman sovitusulkinnat eivät ole kovin tärkeitä, sillä niillä ei ole suurempaa merkitystä sille, miten Kristus ottaa ihmisen valtaansa.

Tämä Kristus-yhteyden teema jää Eskolan kirjassa nähdäkseni lapsipuolen asemaan. Eskolan tulkinnassa Paavalin eettiset imperatiivit muuttuvat eräänlai-

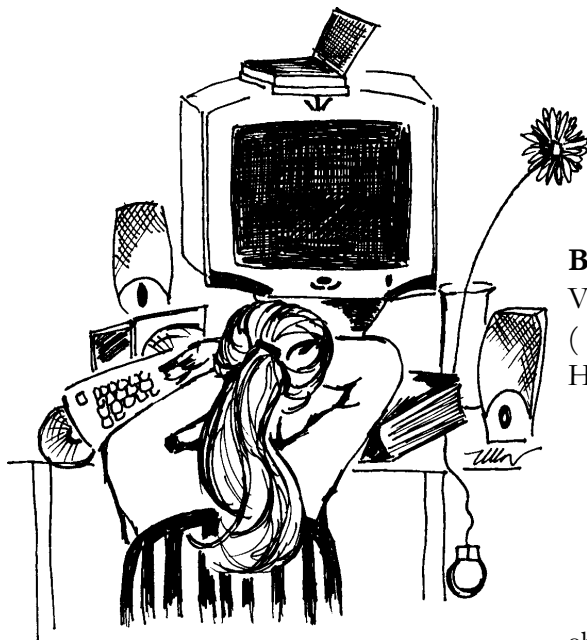
siksi armon vakuutteluiksi. Kun apostoli kehottaa kilvoittelemaan ja elämään Hengen johdatuksessa, hän pohjimmiltaan kehottaa turvautumaan Kristuksen lahjavanhurskauteen. Tämä on tietenkin sielunhoidollisesti erittäin rakentava tulkinta, mutta ei mielestäni tee oikeutta Paavalin soteriologialle.

Vaikeinta oli ymmärtää sitä, miten Eskola katsoo kärsimyksen ongelman ja predestinaation pohtimisen ratkaisevan pelastushistoriaan ja lakiteologiaan liittyvät ongelmat. Eskolan mielestä apostoli tarjosi siihen nerokkaan ratkaisun. Jumala sallii synnin, koska hän on pitkämielinen. Jumala on kuitenkin päättänyt tuomita syntiset ja pelastaa ne, jotka kääntyvät Kristuksen omiksi. Tätä tuomion ja pelastuksen päätöstä Eskola kutsuu predestinaatioksi. En ymmärrä, miten nämä asiat liittyvät kärsimyksen ongelmaan. Ajatus siitä, että Jumala poistaa kärsimyksen historian lopussa ei ole mikään vastaus kärsimyksen ongelmaan. Itse en ymmärrä, miten teodikea ja predestinaatio selittävät ratkaisevalla tavalla Paavalin soteriologiaa.

Paavali-näkemyksemme erot ovat ilmeiset. Erimielisyytemme eivät kuitenkaan mene teologisten näkemysten puolelle. Molemmat pidämme Paavalia kristinuskon suunnannäyttäjänä ja teologiana, jonka opetuksissa kuuluu kirkolle normatiivinen ääni. Teologiset ja hermeneuttiset lähtökohtamme ovat hyvin samanlaisia. Ihmettelinkin sitä retoriikan purevuutta, jolla kirjaani on arvosteltu eräissä hengellisissä piireissä.

Vaikea kysymys kuuluu: kumman Paavali sitten on normatiivinen? Ehkä se on Eskolan Paavali, sillä hän mukauttaa Paavalin lähemmäksi myöhempää opinmuodostusta. Tästä ei kuitenkaan mielestäni seuraa se, että oma kirjani pitäisi laittaa kirkollisella sektorilla kiellettyjen kirjojen listalle. Tätä STT on epäsuorasti ehdottanut piispoille lähettämässään varoituskirjeessä.

KARI KUULA

Raamatullista tietojenkäsittelyä Vertailussa:

BittiPiplia 2000

Valmistaja: TAKSO-ohjelmistot Oy

(www.bytebible.com)

Hinta: 82,41(e)

MikroRabbi 5.0

valmistaja: Data-Universum Oy

(www.datauniversum.fi)

hinta: 79 (e)

Sopivien raamatunkohtien hikinen plaraaminen ja edestakainen pomppiminen sormiin liimautuvien kirjansivujen välillä hydyttää helposti innokkaan raamatunlukijan. Raamatuntekstien kanssa tuskailevalle teologille tietokone voi tuoda kokonaan uuden ulottuvuuden kuivalta tuntuvaan raamatunlukuun. Minkälaisia ovat suomalaiset raamattuohjelmat?

Vertailtavani olivat johtavat suomalaiset raamattuohjelmat, MikroRabbi 5.0 ja BittiPiplia 2000.

Tavallinen koti-pc, jossa on Windows 95 tai sitä uudempi käyttöjärjestelmä, riittää mainiosti ohjelmien pyörittämiseen. Ohjelmien asennus on helppoa. Asentaessa voi valita erikseen mitä raamatunkäännöksiä ym. ominaisuuksia koneelle asennetaan, jos haluaa vaikuttaa

ohjelman käyttämään levytilaan.

Ohjelmien käyttöliittymät ovat perusteiltaan melko samankaltaisia. Raamatuntekstit, jaelistat ja hakuominaisuudet ovat omissa ikkunoissaan. Tekstejä voi tutkia rinnakkain, tehdä erilaisia sanahakuja sekä raamatunpaikkoihin voi tehdä omia muistiinpanoja. Haluttuun raamatunkohtaan voi siirtyä suoraan jakeen tarkkuudella. Raamatunkäännöksissä merkittyihin jakeiden rinnakkaispaikkoihin pääsee suoraan hiirenpainalluksella. Sanahaualla voi hakea tuttua, mielestä unohtunutta raamatunkohtaa tai etsiä kaikki paikat missä haluttu sana esiintyy. Erilaisia raamatunkäännöksiä voi verrata helposti keskenään. Raamatunkohtia voi koota yhteen jaelistoiksi, jotka voi tallentaa myöhempiä käyttöä varten.

Ohjelmissa on tuttujen suomalaisten käännösten lisäksi useita erikielisiä käännöksiä.

MikroRabbista löytyy vaihtoehtoisia suomalaiskäännöksiä sekä vanhempia englanninkielisiä käännöksiä, ruotsalainen käännös ja Vulgata. Mukana on myös Aapeli Saarisalon Raamatun sanakirja. BittiPipliassa käännösvalikoma on laaja ja uudenaikainen. Alkutekstien nykyeditoiden lisäksi tarjolla ovat uudet englannin-, saksan-, ruotsin-, saamen- ja vironkieliset käännökset. BittiPiplia sisältää myös nykyisin käytössä olevat kirkkokäsikirjat ja virsikirjan.

EINO LIIMATTA

Vinkki!

Voit myös kokeilla ilmaista raamatтуohjelmaa, joka löytyy osoitteesta: www.wvbible.net

Muita teologin työkaluja:

- Luther CD (Sley-kirjat)
- LabOra (CredoNet Oy)

A7:lla tapahtuu

Systemaattista triofoonia

Kahden kanavan stereolähetyskset tunnemme, nyt on myös triofoonia tarjolla. Systemaattista teologiaa luennoidaan fukseille kolmen assistenttisen kanavan kautta samanaikaisesti. Toimii ja kuuluu hyvin, mutta koelähetysvaiheissa ääni häipyi katkosten takia kuulumattomiin muutaman sadan vuoden ajaksi. Lutherkin taisi jäädä katveeseen.

Uusi korvaavuussäännös

Samassa eksegeettisessä veneessä olleet, erinomaisesta musisoinnista nauttineet saattoivat todeta, että yksi musisoiva sa-

vonkielinen dosentti korvaa monikielisen pianon. Siinä määrin autenttinen oli Hurmion alkusoitto. Vanhat wirret kuultiin toki säestyksestä, kuten asiaan kuuluu. Lähi-itä maistui kahvin mausteissa ja runoissa; eksegeettinen kahvipöytä lisukkeineen arvioitiin käytävillä vene -päivän parhaaksi.

Moderatio päälle

Yksi vapauden aikakausi päättyi, kun TYT:n tiedotussektori kaappasi haltuunsa villinä kasvaneen sähköpostilistan. Lieneekö ottanut pres. V. Putinista mallia. Olikin mielenkiintoista, kun kuka tahansa sai lähettää kovin virallisenolaisen viestin listalle vain rätkäisemällä otsikoksi TYT: ja sitten

mitä mieleen juolahtaa. Ja juolahti toki, pyytähän aina saa mutta mikäs se olikaan jos antaa...

Aleksin seikkailurata avataan taas

Yrittäjät pelkäävät, että kävelevät asiakkaat etsivät korvaavia vaihtoehtoja ja hylkäävät iäksi salakavalan, reikäisen ja kuoppaisen Aleksin. Entäs kadun varrelta teologista evästystä hankkivat? Syntyykö korvaava invaasio leveälle ja turvallisuudelle Unioninkadulle, vai keksiikö tiedekunta hyviä tapoja pelastaa tiedonjanoiset kuilujen reunoilta sittenkin tukevalle tieteelliselle maaperälle. Spära kuitenkin kääntää kylkensä ja hylkää meitin.

Petra

Antiikin kadonnut kaupunki

Arvoituksellinen Petran kaupunki on professori Jaakko Frösénin johtaman tutkimusretkikunnan työn ansiosta suostunut hiukan raottamaan salaisuuksien verhoaan. Työn tuloksiin ja retkikunnan työhön voi tutustua toukokuun loppupuolelle saakka Amos Andersonin taidemuseossa.

On uskottu, että Petra olisi tuhoutunut kahdessa maanjäristyksessä vuosina 363 ja 551. Frösénin johtama tutkimusryhmä on kuitenkin pystynyt analysoimaan hiiltyneiden papyruskääröjen sisältämiä tekstejä. Ne kertovat elämän jatkuneen kaupungissa tavanomaisen vilkkaasti vielä mainittujen vuosien jälkeenkin. 300-400-luvulla kaupunki on ollut

Eläimenmuotoinen myöhäisroomalainen kannu Petrasta Valokuva: Simo Rista

bysanttilainen, vilkas seurakunta.

Jordanian alueella, yli kilometrin korkeudessa vaikeakulkuisten vuoristoreitien varrella sijaitseva kaupunki on houkutellut tarinankertojia. Kaupunkiin on sijoitettu niin Tintin kuin Indiana Jonesin seikkailuja. Amos Andersonin taidemuseo on jossakin määrin onnistunut luomaan tätä seikkailijan henkeä näytteilynsä. Näyttelyn ytimen muodostavat tuttuun tapaan kaivauksissa löytyneet esineet. Tutkimusretkikunnan työstä kertova osuus sekä erittäin mielenkiintoisessa muodossa toteutettu näyttelyluettelo luovat elämää esineisiin ja niiden ympärille.

Luettelo on kuin laadukas aikakauslehti; erinomaisen hyvin kuvitettuna se tarjoaa tietopaketin Petrasta ja sitä tutkivasta projektista. 10 euron hintaisena se on hintansa väärsti ja avaa näyttelyn aivan toiselle tasolle.

Petraan voi tutustua myös virtuaalisen näyttelyn avulla. Osoitteessa petra.amosanderson.fi on runsaasti kuvamateriaalia ja muuta aineistoa.

Myös lauantaisin klo 14 pidettävät lauantaimatineat antavat eloa historialle. Esimerkiksi lauantaina 18.5. projektitut-

Hiiltynyt papyrus 500-luvulta Petrasta Valokuva: Simo Rista

kija Marjo Lehtinen esittelee Petran papyrusten kautta tutuksi tulleita henkilöitä ja perheitä. Matineaan pääsee museon pääsymaksulla.

Näyttelyssä on myös fiktiivinen osuus. Theodoroksen elämästä kertovaan multivisioesitykseen kannattaa käyttää kymmenminuuttinen. Vaikka draamallisesti tarina ei ylläkään huikeuteen, voi sen avulla onnistuneesti siirtää itsensä tutusta katuvilinästä menneen maailman tuokiokuviiin.

Petra – antiikin kadonnut kaupunki.

Amos Andersonin taidemuseo, Yrjönkatu 27 Ma-pe 10-18, la-su 11-17.

Näyttely opastetaan yleisölle suomeksi tiistaisin kello 16.30 ja torstaisin kello 13.00. Pääsymaksu 7 (e), opiskelijat 3,50 (e) www.amosanderson.fi

TIMO TULISALO

Arkeologiset kaivaukset ovat unohtumaton elämys

Viime kesän kääntyessä syksyksi noin kolmenkymmenen hengen porukka yliopiston opiskelijoita ja opettajia osallistui arkeologisille kaivauksille Kinneretissä, Gennesaretinjärven pohjoispuolella sijaitsevassa rauta- ja pronssikautisessa kaupungissa.

Myös tänä vuonna eksegeetikan laitos on mukana järjestämässä kaivauksia. Työ arkeologisilla kaivauksilla ei ole mitään pullasutihomaa. Ensin hakataan hakuilla pois kerros maata, sen jälkeen hiekka ja kivet lapioidaan kufiin ja kuljetetaan pois kottikärryillä. Työpäivän päättyessä paita on taatusti likomärkä. Raskaan työpäivän jälkeen tuntui taivaalliselta pulahtaa Gennesaretinjärveen pesemään pois päivän pölyt. Päiväohjelmaan kuului myös keramiikanpesua. Iltaisin istuimme porukalla majoituspaikamme, Karei Deshe- hostellin, takapi-

halla palmujen varjossa Tiberiaan loistessa vastakkaisella rannalla kauniina valomerena. Lauantaisin perehdyimme luennoilla kaivausten teoriapuoleen ja sunnuntaisin huristelimme tutustumaan nähtävyyksiin.

Elämä arkeologisilla kaivauksilla on jotakin, mitä on vaikea sanoin kuvailla. Se on kovaa fyysistä työtä ja pettymyksiä, kun omasta ruudusta tuntuu löytyvän vain hiekkaa. Se on väsymystä, selkäsärkyä, nyrjähtäneitä nilkkoja ja kyllästymistä ihmisiin, joiden kanssa on tekemisissä vuorokaudet ympäriinsä. Mutta se on myös löytämisen riemua, yhdessä tekemisen iloa, oppimisen autuutta, oivaltamisen onnea ja omien ulottuvuuksien etsimistä. Arkeologisilta kaivauksilta ei voi palata täysin samana ihmisenä kuin sinne on lähtenyt. Jokin on lähtemättömästi muuttunut; joko on syttynyt kipi-

nä arkeologiaan tai sitten on oivaltanut, ettei se on oma juttu. Joka tapauksessa kaivauksilta palatessa matkalaukussa ei ole vain likaisia vaatteita ja matkamuittoja, vaan myös tarinoita, joista riittää muisteltavaa ja kerrottavaa vuosikymmeniksi eteenpäin.

LAURA-KATI YLÖNEN

Lisätiedot Kinneretin kaivausmatkasta vuonna 2002: Merja Alanne (Kaario) merja.kaario@helsinki.fi tai puh. (09) 191 22530, (041) 430 4795 Toukokuussa järjestetään luentoja (viikolla 21 tai 22) kaikille kaivauksista kiinnostuneille. Seuraa ilmoittelua!

Tahdotko Sinä seurakuntaan kesätöihin?

Kirkkoa on kohtaamassa tulevana vuotena työvoimapula. Opiskelijoiden kutsustumustietoisuuden kaventuessa kirkko joutuu kamppailemaan työntekijöistään entistä enemmän vapaiden työmarkkinoiden kanssa. Tuoreen kirkon alan palkkataso selvityksen mukaan ainakaan palkkataso ei ole se tekijä, jolla kirkko työntekijöistä tulevaisuudessa kilpailee.

Kuinka kirkko suhtautuu tuleviin työntekijöihinsä? Onko opiskelija seurakunnassa toisen luokan työntekijä, jolla ei ole tasa-arvoista asemaa työntekijöiden keskuudessa?

Kirkon virka- ja työehtosopimuksen mukaan kuukausipalkkaisilla opiskelijoilla on pitkälti samat oikeudet ja velvollisuudet kuin vakituisillakin työntekijöillä. Esimerkiksi lomakorvauksiin ja leiripäivärahaan opiskelijoilla on yhtäläiset oikeudet. Leiripäivärahojen osalta rajaavana tekijänä on työntekijälle määrätty virkapaikka: pääsääntöisesti leirityötä tekevillä virkapaikkana on useimmiten leirikeskus, jolloin siellä tehty työ ei oikeuta leiripäivärahaan. Yleisesti ottaen voidaan todeta, että virka- ja työehtosopimus sitoo jokaista seurakuntaa työsuhteen ehdoissa, mutta tästä huolimatta käytännöt vaihtelevat.

Lähetimme vajaaseen kolmeensataan seurakuntaan kyselyn, jossa tiedustelimme, palkkaako seurakunta kuukausipalkkaisia kesätyöntekijöitä. Vastauksia saimme vajaasta sadasta seurakunnasta, joista noin viidesosa ei palkkaa kuukausipalkkaisia kesätyöntekijöitä hengelliseen työhön. Kysyimme leiripäivärahoista, leirivapaista sekä lomapäivien kertymisestä, sillä näillä osa-alueilla ta-

pahtuu useimmin laiminlyöntejä.

Suurin osa kesätyöntekijöitä palkkaavista seurakunnista noudattaa työehtosopimusta asianmukaisesti. Nämä seurakunnat on koottu oheiseen listaan, vaikka kaikki niistä eivät juuri tänä vuonna kesätyöntekijöitä otakaan. Perusteluksi työehtosopimuksen soveltamisen tärkeydelle eräs kirkkoherra totesi: ”Työmies on palkkansa ja vapaansa ansainnut. Kokemukset harjoittelu/kesätyöpaikasta saattavat vaikuttaa ratkaisevasti siihen, hakeutuuko opiskelija valmistuttuaan kirkon palvelukseen. Heissä on kirkon tulevaisuus.” Kuitenkaan kaikki seurakunnat eivät näe aiheelliseksi kohdella opiskelijaa tasapuolisesti työsuhteeseen kuuluvien etujen osalta. Näiden vastausten osuus oli kuitenkin suhteellisen pieni. Kysymys virka- ja työehtosopimuksen laiminlyönnistä nousi esille ainoastaan muutaman seurakunnan kohdalla. Toisaalta arvailun varaan jää, mikä mahtaa olla syynä usean seurakunnan vastaamatta jättämiseen.

Myös närkästystä kysymyksenasetteluamme kohtaan esitettiin. Työsuhteen eduista puhuminen koettiin hyökkäväksi, sen sijaan että korostettaisiin työntekijän velvollisuuksia työnantajaa kohtaan. Sitoutuminen ja täyden työpanoksen antaminen lähtee kuitenkin siitä, että työntekijä otetaan vastaan tasa-arvoisena, joskin nuorempana ja sitä kautta usein kokemattomampana työtoverina. Leipänsä ja arvostuksensa hänkin tarvitsee.

TOPI HAARLAA
KAROLIINA OKSANEN

Seuraavat seurakunnat ovat vakuuttaneet huolehtivansa työsuhteesi eduista. Tsekkaa löytyykö oma työpaikkasi!

Alajärven seurakunta
Auran seurakunta
Borgå svenska domkyrkoförsamling
Esbo svenska församling
Espoonlahden seurakunta
Hauhon seurakunta
Hyrynsalmen seurakunta
Hämeenkyrön seurakunta
Isonkyrön seurakunta
Janakkalan seurakunta
Joutsan seurakunta
Jyväskylän kaupunkiseurakunta
Jyväskylän maaseurakunta
Kaarinan seurakunta
Kajaanin seurakunta
Kangasalan seurakunta
Kankaanpään seurakunta
Kannelmäen seurakunta, Hki
Kanta-Espoon seurakunta
Kauniaisten suomalainen seurakunta
Keravan seurakunta
Kirkkonummen suomalainen seurakunta
Kiuruveden seurakunta
Kuopion Alavan seurakunta
Kuopion Kallaveden seurakunta
Kuopion Männistön seurakunta
Kuopion Puijon seurakunta
Kuopion Tuomiokirkkoseurakunta
Kuusankosken seurakunta
Kyrkslätt svenska församling
Lapinlahden seurakunta
Lappeen seurakunta, Lranta
Lappeenrannan seurakunta
Lauritsalan seurakunta, Lranta
Leppävaaran seurakunta, Espoo
Lieksan seurakunta
Liedon seurakunta
Liperin seurakunta
Lohjan seurakunta
Lopen seurakunta
Malmin seurakunta, Hki
Mikkelin tuomiokirkkoseurakunta
Nilsin seurakunta
Nuijamaan seurakunta
Nurmeksen seurakunta
Olarin seurakunta, Espoo
Paavalin seurakunta, Hki
Paimion seurakunta
Pellon seurakunta
Pirkkalan seurakunta
Polvijärven seurakunta
Porin Teljän seurakunta
Raahen seurakunta
Raision seurakunta
Rauman seurakunta
Riihimäen seurakunta
Riistaveden seurakunta
Roihuvuoren seurakunta, Hki
Rovaniemen seurakunta
Rääkkylän seurakunta
Saloisten seurakunta
Sammonlahden seurakunta, Lranta
Tammerfors svenska församling
Tampereen Aitolahden seurakunta
Tampereen Harjun seurakunta
Tampereen Hervannan seurakunta
Tampereen Härmälän seurakunta
Tampereen Kalevan seurakunta
Tampereen Messukylän seurakunta
Tampereen Pyynikin seurakunta
Tampereen Teiskon seurakunta
Tampereen Tuomiokirkkoseurakunta
Tampereen Viinikan seurakunta
Tapiolan seurakunta, Espoo
Tikkurilan seurakunta, Vantaa
Turun Henrikin seurakunta
Vaasan suomalainen seurakunta
Vartiokylän seurakunta, Hki
Vasa svenska församling
Viitasaaren seurakunta
Virtain seurakunta

Isra Lehtinen: "Koraani ohjaa elämään oikein."

Mikä merkitys Koraanilla on muslimille? Mitä hän ajattelee Raamatusta?

- Kun Muhammed oli 40-vuotias, enkeli Gabriel ilmestyi hänelle ja ilmoitti ensimmäiset osat Koraanista. 23 vuoden aikana hänelle ilmoitettiin koko Koraani, joka samalla kirjoitettiin muistiin, kertoo Isra Lehtinen, Suomen Islamilaisen Yhdyskunnan jäsen. Hän on Annur-lehden päätoimittaja ja näkyvä hahmo suomalaisten muslimien toiminnassa. Lehtinen luennoi islamista ja opettaa sitä.

- Uskova lukee Koraania päivittäin. Arabiankielinen Koraani on pyhä ja sitä käytetään päivittäisissä rukouksissa. Opiskellessa voi käyttää käännöksiä. Koraaniin uskotaan kirjaimellisesti. Koraani on kuitenkin dynaaminen: vaikka sanat ovat aina samat, niin ymmärrys ja olosuhteet muuttuvat. Uudelleentulkinta on mahdollista, koska Koraanissa on sekä yksi- että moniselitteisiä jakeita. Muhammedin perimätieto, hadith-kirjallisuus, antaa enemmän tulkinnanva-

raa. Se luokitellaan aitoon, hyvään ja heikkoon, josta ensimmäisen nähdään olevan alkuperäistä Muhammedin opetusta. Jo keskiajalla islamilaiset oppineet tulkitsivat Koraania sekä perimätiedon että historiallisten lähteiden pohjalta. Nykyaikana on tehty Koraanin selitystä niin, että on huomioitu uudet olosuhteet ja uudet tiedot.

- Mikään ylempi taho ei määrittele oikeaa uskoa, vaan yksilö on itse vastuussa itsestään Jumalalle. Koraanista muslimi löytää oikean ja hyvän elämän ohjeet. Moskeija kokoaa muslimiyhteisön, mutta miesten perjantairukousta lukuun ottamatta osallistumispakkoa ei ole. Nainen ja mies ovat Jumalan edessä samassa asemassa. Vaikka nainen ei voi olla varsinaisesti imaami, naisten kesken nainenkin voi johtaa rukousta. Sitä paitisi oppineisiin, joita kutsutaan nimellä 'ulama, kuuluu myös naisia, jotka ovat korkeammassa asemassa kuin imaamit,

Lehtinen kuvailee islamia.

Lehtisen mukaan kristittyjen Raamatusta osa on alkuperäistä Jumalan sanaa.

- Profeetat saivat ilmoituksia: Mooses Tooran, Daavid psalmit ja Jeesus evankeliumin. Alkuperäiseen ilmoitukseen on myöhemmin lisätty esimerkiksi historiallisia kertomuksia. Juutalaisuus ja kristinusko perustuvat kuitenkin taivaalliseen ilmoitukseen.

- Dialogi islamin ja kristinuskon välillä on mahdollista: yhteisiä piirteitä on paljon, hymyilee Lehtinen, joka on viikon päästä haastattelusta lähdössä Berliiniin uskontojen väliseen konferenssiin.

KAROLIINA OKSANEN

Saarikosken evankeliumi

Pentti Saarikosken risti-riitainen, valloittava persoona elää suomalaisessa kulttuurielämässä vielä kirjailijan kuoleman jälkeen. Kristinusko oli taustana nuoren Saarikosken elämäntarkoituksellisissa pohdintoissa. Minkä-

lainen jumalakuva kirjailijaneron haalistuneen ikonin alta paljastuu?

"Jos lukija saa sen käsityksen, että mies joka joskus ajanlaskumme ensimmäisen vuosisadan loppupuolella kirjoitti Evankeliumin Matteuksen mukaan oli suurenmoinen 'skrifställare', olen päässyt siihen mihin pyrinkin.

Tämä mies elää. Jeesus on kuollut." Näihin sanoihin 31-vuotias kirjailija päätti Matteuksen evankeliumin käännöksensä esipuheen vuonna 1969. Esipuheessa Saarikoski kertoo, kuinka hän halusi nuorena tutustua Jeesukseen koska ei tuntenut itseään. Nyt hän suhtautuu Jeesukseen kuin mihin tahansa joskus eläneeseen ihmiseen.

Saarikoski muokkasi jatkuvasti oman elämänsä legendaa sekoittaen fiktiota ja todellisuutta. Historian faktoja ei voi laikaista täysin maton alle. Saarikoski oli osallistunut koulupoikana partiotoimintaan. Uskonnollinen herätyskokeumus Nurmijärven kristillisillä teinipäivillä 1951 oli ratkaiseva. Joukkosuggestion voimasta syntynyt "usko" kesti muuttaman kuukauden. Rippikoulun raamatuntutustusta Saarikoski seurasi uudesta

Novumistaan. Sen jälkeen hän alkoi käydä Johanneksen seurakunnan nuortentilaisuuksissa. Niissä hän herätti pahenusta häiritsevällä käytöksellään.

Seurakunnan rinnalle tuli Normaalityön kirjallisuutta ja kulttuuria harrastavien koulutoverien piiri. Päiväkirjoissa kiihkeä maailmankatsomuksen etsiminen lomittui seksuaalifantasioiden ja kirjallisten harjoitelmien sekaan. Papin ja teologin ura oli vielä yhtenä vaihtoehtona. Feuerbachin uskontokritiikki, jonka mukaan Jumala on ihmisen haaveiden ja pelkojen heijastuma, vaikutti Saarikosken ajatteluun. Saarikoskelle Jumala oli etäinen ja käsittämätön niin ettei Häntä voinut palvella. Kreikkalainen mytologia ja klassinen kaunokirjallisuus veivät lopulta nuoren miehen mennessään.

EINO LIIMATTA

Vuoden 1995 raamatunkäännös

”Ja hän sanoi hänelle: Totisesti minä sanon sinulle tänään: sinä tulet olemaan kanssani paratiisissa.” (Luukas 23:43) Anteeksi kuinka? Milloin siellä paratiisissa sitten ollaan? Mikä käännös tämä olikaan?

Luit juuri katkelman Jehovan todistajien kääntämästä Raamatusta, jonka virallinen nimi on Pyhä Raamattu – Uuden maailman käännös (UM). Se on julkaistu suomeksi ensimmäisen kerran 1984 sisältäen vain Uuden testamentin. UM:ssä ollut Vanha Testamentti oli evankelis-luterilaisen kirkon kääntämä ja käyttämä. Vuonna 1995 julkaistiin toinen laitos, joka oli kokonaisuudessaan Jehovan todistajien kääntämä.

Todellinen Raamattu

UM on siis todellinen Raamattu, ei mitenkään myöhemmin kirjoitettu tai ”ilmoitettu”. Käännöstä käyttää vain Jehovan todistajien uskonnollinen yhdyskunta. Syynä tähän ovat käännöstarinan ja Raamatun tekstiin katketyn teologian epäselvyydet, jotka vääristävät Ra-

matun sanomaa kieltäen esimerkiksi kolminaisuuden ja Jeesuksen jumaluuden.

Tämä teologia toistuu johdonmukaisesti läpi Raamatun tavalla, jota on vaikea huomata.

Teologian kätkeminen tekstiin on suoritettu niin, että tavanomainen julistaja ei huomaa tekstin erikoisuuksia. Vielä vähemmän asiaa tiedostaa lauantiaamuna herätetty ja pahaa-aavistamattomana ovensa avannut pyjama-pukuinen mattimeikälinen, jonka omat uskonnokemykset on helppo kumota sopivan käännöksen avulla. UM antaa vastaukset kaik-

keen, kunnes avaa Novum Testamentumin tai Biblia Hebraican ja huomaa käännöksen virheet.

Käännöksen epätarkkuudet

Käännöstapa on suorastaan epätavallinen – suomenkielisen Raamatun alkuteoksena on englanninkielinen UM eivätkä suinkaan alkukieliset versiot. Alkuteos taasen on käännetty ”huolellisesti vertaillen” eri raamatunkäännöksiä. Kääntäjien nimiä ei ole annettu julkisuuteen. Kenenkään mahdollisen kääntäjän niin USA:ssa kuin Suomessakaan ei tiedetä opiskelleen tai osaavan alkukielä. Voidaanko näin ollen edes puhua vakavasti otettavasta raamatunkäännöksestä?

Olen lukenut kolmea eri raamatullaitosta – 1938, 1992 ja 1995 julkaistuja suomenkielisiä käännöksiä. Itse koin UM:n suhteellisen helppolukuisena Raamattuna ellei oteta lukuun tiettyä Jehovan todistajien julkaisussa esiintyvää ilmaisutapaa. Tämän tyylin voi tavoittaa vaikkapa lukemalla Vartiotornia, todistajien pää-äänenkannattajaa. Jehova-nimen jatkuva käyttö alkaa myös pidemmän päälle ärsyttää.

Salaliittoteoria?

Vuonna 1995 julkaistun UM:n myötä Jehovan todistajat alkoivat suositella julistajilleen vain yhdyskunnan oman käännöksen käyttöä. Syynä tähän lienee ollut se, että myös Vanhan testamentin uusi käännös teki nyt UM:stä kokonaisen ja näin ollen oli luonnollista suositella omaa käännöstä kaikille. Esitettiin myös ajatus siitä, että vuoden 1992 evankelis-luterilainen käännös oli saatanallinen ja lähes suunnattu nimenomaan Jehovan todistajia vastaan. Tällaisen vainoharhaisuuden muurin yli Jehovan todistajan on vaikea kiivetä ja siksi he ovat niin voimakkaasti oman käännöksensä takana.

RONJA VENESPERÄ

Uskonnonopettaja - tulevaisuuden tekijä

Liity edullisesti opiskelijajäseneksi Suomen uskonnonopettajain liittoon, joka on vuonna 1938 perustettu uskontoa opettavien pedagoginen järjestö, jolla on yli tuhat jäsentä. Jäsenlehti, sijaispankki, materiaali-palvelu, koulutustilaisuudet, opintomatkat jne. vievät Sinuakin eteenpäin.

Tarkempia tietoja liitostamme ja sen tarjoamista jäseneduista kotisivuiltamme:
<http://www.suol.fi>

PAPINPÄIVÄKIRJA

Kenen palvelija?

Viime sunnuntaina kuljin talosta taloon, juhlasta juhlaan. Ja minä aloin miettiä tätä papin kutsumusta. Onko minun tehtäväni olla se mukava pappi, josta kaikki pitävät? Piilotanko minä Jumalan sanan lempeyteni ja ymmärtäväisyyteni kiiltokuoren alle?

Näitä pohtiessani löysin apostoli Paavalin sanat: "Koska Jumala on katsonut meidät kelvollisiksi julistamaan evankeliumia, me emme puhuessamme pyri olemaan mieliksi ihmisille vaan Jumalalle, joka tutkii sydämemme." (1.Tess.1:4). Ja minä ymmärsin, että kaikkein tärkeintä on se, että minun työni miellyttää Jumalaa. Minähän olen hänen palvelijansa, en ihmisten.

Tämän läksyn oppiminen on vaikeaa. Arjen puserruksessa ja väsymyksen hiipessä kaftaanin alle lipsahtaa helposti mukavan seurapapin rooliin. Hengelliset asiat unohtuvat ja sen sijaan puhutaan

lasten koulunkäynnistä, maailman taapahtumista, talon rakentamisesta. Jumala vaietaan kuoliaaksi.

Kiusaus lähteä miellyttämään ihmisiä on suuri. Papilla on mukanaan viran tuoma arvovalta, joka antaa mahdollisuuden osallistua näkyvällä tavalla keskusteluihin. Pappia kuunnellaan, hänestä puhutaan, hän on näkyvä hahmo. Vaatii suurta hengellistä viisautta nähdä ihmisten kehujen takana väijyvät salakarit. Jatkuvat kiitokset paisuttavat pappia niin, että hän tuntee pian olevansa ennemminkin talon herra kuin sen palvelija.

Mikä neuvoksi?

Papilta vaaditaan kykyä tehdä työnsä niin, että aikaa jää henkilökohtaiselle raamatunluvulle ja rukoukselle. Vain Raamatun hiljaisuudessa pappi ymmärtää mitä varten hän työtään tekee ja mikä on

hänen tehtävänsä. Toinen vaihtoehto on se, että kalenteri täyttyy aamusta iltaan ja pappi säntäilee paikasta toiseen ilman sen kummempia valmisteluja. Onko sitten ihme, jos linja lipsuu, puheet arkipäiväistyvät ja suola menettää makunsa?

Jeesus sanoi kerran Martalle: "Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet niin monista asioista. Vain yksi on tarpeen" (Luuk. 10:41-42). Niin, vain yksi on lopulta oleellista: Jeesuksen Kristuksen tunteminen. Jos pappi tuntee hänet, kaikki on hyvin, mutta jos Jeesuksen kasvot peittyvät vihkimisasiapapereiden tai työkokousten taakse, silloin ollaan hukassa. Kuinka palvelija voi kertoa Herrastaan, jota ei tunne?

-PAIMENPOIKA-

RAPORTTI

Kasteteologinen symposium

Helsingin yliopistossa pidettiin Mikael Agricolan päivänä kasteteologinen symposiumi, jonka järjestivät systemaattisen teologian ja kirkkohistorian laitokset, Luther-agricola -seura sekä TYT. Symposiumissa käsiteltiin luterilaista kasteteologiaa kirkon ja tiedeyhteisön näkökulmista. Kirkon näkökulman toi esille kirkkoherra Arto Seppänen esitelmässään, jossa hän käsitteli kasteen merkitystä. Seppänen kertoi kokemuksistaan pappina Suomessa ja lähetyksillä Itä-Afrikassa. Hän kummasteli sitä, kuinka Suomen kirkossa pelätään käyttää Perkele-sanaa, vaikka mediakin puhuu siitä esim. saatananpalvontaa käsittelevien juttujen yhteydessä. Puhumattakaan suomalaisesta nuorisokulttuurista. Itä-Afrikassa Perkele-sanana käyttö on ihan normaalia kirkon elämässä ja

kastekaavoissakin.

Herätysliikkeiden edustajat Ari Lukkarisen kera kohtasivat toisensa suuressa paneelikeskustelussa. Keskustelu oli vilkasta, vaikkakin keskittyi eniten Raamatun tuopiston toiminnanjohtajan Raimo Mäkelän pommittamiseen. Myös vanhoillilestadiolainen kastekäsitys kiinnosti yleisöä. Muillekin tuli kysymyksiä ja panelistit ottivat mittaa toisistaan, kuitenkin varsin sopuisasti. Keskustelu liittyi keskeisiin teologisiin kysymyksiin. Mielenkiintoisissa keskusteluissa jää aina harmittamaan, että ne ovat ohi niin nopeasti. Niin kävi tälläkin kertaa.

Yliopiston näkökulman toi esiin vuoden opettaja Kaarlo Arffman luennollaan, joka käsitteli kastajaliikkeitä ja syitä miksi luterilaisuus torjui kastajaliikkeen.

Polttopisteessä oli oppi-isä Lutherin teologia ja myös Melanchthon muistettiin. Arffmannin jälkeen Sammeli Juntunen käsitteli puheenvuorossaan luterilaista vanhurskauttamisoppia. Ihmettelin vaan, miten nämä kaksi juttua liittyivät toisiinsa. Tottakai vanhurskauttamisoppi on tietysti tärkeää myös kasteteologialle. Ei käy kiistäminen.

Ilmeisesti symposiumin aihepiiri herätti laajaa mielenkiintoa, sillä se keräsi salin täyteen väkeä.

VILLE MELANEN

PAPPISLIITTO PÄSTFÖRBUNDET

SINUN TUENASI OPIKESLUSSA JA TYÖELÄMÄSSÄ!

Suomen kirkon pappisliitto
on pappien, lehtoreiden, teologian
maistereiden ja kandidaattien sekä
teologian opiskelijoiden ammattijärjestö.
Jäseninä on mm. yli 90 % maamme
papistosta ja 1000 opiskelijaa.

Jäsenetuna saat Crux-lehden kotiisi.

Jäsenasioissa soita p.150 26 53.

Sähköposti:

suomen.kirkon@pappisliitto.fi
tai etunimi.sukunimi@pappisliitto.fi
kotisivu: www.evli.fi/jst/pappisliitto/

opiskelijoille liiton jäsenyys on ilmainen!

suomen **Lähetys**
sanomat

-Lähetys- ja
kehitysyhteistyön
aikakauslehti-

Suomen Lähetysseuran
mukana yli 20 maassa.
Opiskelijahinta 28 e / 11 nroa
(Normaalihinta 40 e)
Tilaukset: Suomen Lähetysseura
(09) 129 7317
www.mission.fi

Matkalippusi...

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

BittiPiplia Raamatun opiskeluun ja tutkisteluun

BittiPiplia2000 on monipuolinen
ohjelma
Raamatun tutkimiseen ja lukemiseen.
Se sopii hyvin tutkijoille, opiske-
lijoiille
ja kaikille sanan käyttäjille.

Laitteistovaatimukset:
Windows 95, 98, Me, NT ja 2000

Hinta 82,41 (e) (490 mk)
opiskelijoille -10 %

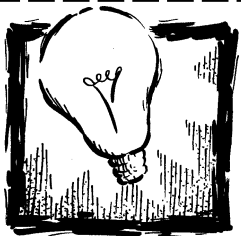
opiskeluun vieraskielisiä Raamattuja
100:lla eri kielellä.

 Piplia
Suomen Pipliaseura

Suomen Pipliaseura
PL 173, Kauppiaankatu 7, 00161
HELSINKI
Puhelin (09) 669 684 Faksi (09)
625 719

www.bible.fi

MIELIPITEET

Älä tyydy mumisemaan käytävillä, vaan kirjoita oma mielipiteesi Kyyhkysen! Voit toimittaa viestisi joko sähköpostilla osoitteeseen tyt.kyyhkynen@helsinki.fi tai paperilla TYT:n toimistoon Aleksin 2. kerrokseen.

Palautetta Kyyhkysessä voit antaa myös netissä <http://www.helsinki.fi/jari/tyt/kyyhkynen>

Oikaisu

Edellisessä Kyyhkysen numerossa (Kyyhkynen 1/2002) ilmestyneeseen Eino Liimatan kolumniin "Oikean" Paavalin metsästyksessä oli kielentarkistusvaiheessa ilmaantunut lisäys, joka ei ole kirjoittajan tekstiä. Kolumnin viimeisen kappaleen alku kuuluu: "Epäjumalan merkinä on se, että ihminen joutuu itse kannattelemaan sitä. Vapaana ja kannateltuna ihminen voi tutkia vapaasti, tulla erilaisiin tuloksiin ja sietää eriäviä mielipiteitä sekä epävarmuutta..." Oikolukija on ottanut virheestään täyden vastuun ja laatinut tapahtuneesta toimitukselle selvityksen. Kyyhkynen ei enää käytä kyseisen oikolukijan palveluita. Toimitus pahoittelee tapahtunutta.

VASTINE PASTORI RICHARD ONDICHON HAASTATTELUUN

(KYYHKYSEN 1/2002)

Kyyhkysen viime numerossa julkaistiin kenialaisen pastori Richard Ondichon haastattelu. Ondicho esitti haastattelussa arvostelua "afrikkalaisten" teologisten tutkintojen hyväksymiskäytäntöjä kohtaan Suomessa. Arvostelu oli tarkemmin yksilöimätöntä, mutta koska yksi taho, jonka tehtäviin ulkomailla suoritettujen teologisten tutkintojen arviointi Suomessa kuuluu, on teologinen tiedekunta, tahdon oikaista muutamia asiasta mahdollisesti syntyneitä virhetulkintoja.

Teologisessa tiedekunnassa voi saada tutkinnonsuoritusoikeuden henkilö, joka on suorittanut Bachelor-tason teologisten tutkinnon ulkomailla. Mikäli tutkinto riittävissä määrin sisällöllisesti vastaa suomalaista teologian kandidaatin tutkintoa, voi opiskelija siirtyä suorittamaan suoraan pääaineen syventäviä opintoja. Sekä tutkinnonsuoritusoikeuden saamisen että Bachelor-tason tutkinnon sisällyttämisen ehtona on, että ulkomaantutkinto on suoritettu korkeakoulutasoisissa oppilaitoksissa. Oppilaitos on teologisten tiedekunnan näkökulmasta korkeakoulutasoinen, kun sillä on paikallisessa koulutusjärjestelmässä

korkeakoulun asema. Samaa arviointiperustetta käyttää Suomen opetushallitus. Kaikissa maissa teologisen oppilaitoksen ei ole mahdollista saada korkeakoulustatusta. Näissä tapauksissa teologinen tiedekunta pyrkii arvioimaan oppilaitoksen tason itse.

Niin Ondichon mainitsemassa Afrikassa, kuin muuallakin maailmassa teologisten oppilaitosten kirjo on valtava ja niiden taso vaihtelee hyvin paljon.

Teologisen tutkinnon myöntäjänä voi olla yhtä hyvin kirjeopisto kuin yliopistotiedekunta. Korkeakoulutasoisuuden vaatimuksella teologinen tiedekunta pyrkii varmistamaan sen, että Bachelor-tason tutkinnon ulkomailla suorittaneella opiskelijalla on riittävän hyvä teologinen pohjakoulutus, jotta hän selviytyy pääaineen syventävistä opinnoista sekä gradu _tutkielman laatimisesta.

Tasovaatimuksesta tinkiminen voisi johtaa opintojen viivästymiseen ja keskeytymiseen, mistä eniten kärsisi opiskelija itse. Samasta syystä koko maisterintutkinnon teologisessa tiedekunnassa suorittamaan pyrkivien taso varmistetaan valintakokeen ja ylioppilastutkinnon avulla. Oppilaitoksen sijainti, teologiset painotukset tai tunnustuskuntasidonnaisuus eivät vaikuta siinä suoritettujen tutkinnon akateemisen tason arviointiin millään tavoin.

Ondichon valittaman "ylimielisen suhtautumisen afrikkalaisiin teologeihin" ei pitäisi olla liitettävissä teologiseen tiedekuntaan. Tiedekunnalla on vuodesta

1996 ollut opiskelijavaihtosopimus Ondichon mainitseman tansanianlaisen Makumira University Collegen kanssa. Useita tiedekunnan opettajia on vierailut ja opettanut Makumirassa. Teologinen tiedekunta tunnustaa Makumirassa suoritettua Bachelor-tason teologisten tutkinnon riittävissä määrin suomalaisia kandidaatintutkintoa vastaavaksi. Makumira University Collegen katto-organisaation, Tumaini Universityn, alaisuudessa toimii kuitenkin myös muita teologisia oppilaitoksia. Näissä suoritettujen tutkintojen taso ei vastaa Makumira University Collegen tutkintojen tasoa, mistä johtuen edes Makumira University College ei tunnusta niitä omia tutkintojaan vastaaviksi.

Ylimielisyyden vastakohtana todistaa toivottavasti se, että teologinen tiedekunta on aktiivisesti yrittänyt paitsi syventää Makumira University Collegen

kanssa tehtävää yhteistyötä, myös laajentaa sitä muissa Afrikan mantereiden maissa sijaitseviin teologisiin oppilaitoksiin. Vierailin tammikuussa tiedekunnan edustajana Makumira University Collegessa sekä Etiopian Mekane Yesus _kirjon teologisessa oppilaitoksessa Addis Abebassa. Tulevan yhteistyön muoto on vielä avoin, mutta pyrkimys kohti molempia osapuolia hyödyttävän yhteistyön lisäämistä on olemassa.

MARKKU VALTANEN
KANSAINVÄLISTEN ASIAIN SUUNNITTELIJA

Kesätyöntekijän pikkujättiläinen

Kesä on oikeasti tulossa! Keväinen auringon paiste on siitä varma merkki. Suurinta osaa kirkollisen alan opiskelijoista kutsuvat myös seurakuntien kesäiset työt. Muista lukea kesätyöntekijän pikkujättiläinen, jotta tiedät millaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sinulla on työtä tehdessäsi. Voit käyttää tätä juttua myös muistilistana, kun solmit työsuhdetta.

Kirkon virka- ja työehtosopimus

Teologian-, kanttori-, nuorisotyönohjaaja- ja diakoniaopiskelijoita koskeva uusi kirkon virka- ja työehtosopimus (Kirkon yleinen virka- ja työehtosopimus, KirVESTES, 2001 - 2002, Liite 11) on voimassa 31.01.2003 asti. Sopimusteksti löytyy Kirkon kotisivujen www.evl.fi, kohdasta Keskushallinto/Kirkon sopimusvaltuuskunta (KisV).

Työntekijän työsopimus

Opiskelijan on aina syytä tehdä työnantajan kanssa kirjallinen työsopimus jo ennen työsuhteen alkua. Työsopimus selkeyttää työnkuvaa ja ilmoittaa selkeästi sen, mihin työnantaja ja työntekijä ovat sitoutuneet. Opiskelijan kannalta on tärkeää, että työsopimukseen merkittäisiin kaikki keskeiset asiat, mm. työaika- ja paikka, palkka, mahdolliset leiripäivärahat, lomat ja vapaat sekä se, että muilta osin noudatetaan voimassa olevaa kirkon virka- ja työehtosopimusta (KirVESTES). Hyvänä apuna työsopimuksen tekemisessä voi käyttää "Määräaikaisen työsopimuksen" - mallilomaketta KisV 2002 lomake 2/02 (kts. netistä KisV:n kotisivu).

Palkkaus

Opiskelijan kuukausipalkka on vähintään 865,70 euroa ja enintään 1389,50 euroa. Palkkauksessa tulee ottaa huomioon työtehtävien laatu ja laaja-alaisuus, työntekijän siihenastisten opintojen määrä, hänen kokemuksensa asianomaisissa tai vastaavissa tehtävissä ja hänen niissä osoittamansa työtaito. Työpaikan sijainti ja paikkakunnan erityiset olosuhteet voidaan myös ottaa huomioon palkkaa määriteltäessä. Opintojensa loppuvaiheessa olevan tai ns. seurakuntaharjoittelun suorittaneen työntekijän palkkaa ei tule määritellä hinnoitteluas- teikon alapäästä.

Leiripäiväraha

Leiripäivärahaa suoritetaan virkamatkalta, joka toteutetaan leirinä tai retkenä ja joka kestää yli 12 tuntia. Leiripäiväraha on kotimaan kokopäivärahan suuruinen 28 ? ja sitä maksetaan jokaiselta yhtäjaksoiselta leirivuorokaudelta. Työntekijän on aina hyvä työsuhdetta solmittaessa varmistua yksiselitteisesti siitä, mikä on hänelle määritelty työpaikka (viranhaltijoilla virkapaikka). Työpaikan ollessa leirikeskuksessa tai muussa paikassa, missä leirää vietetään, hänelle ei makseta leiripäivärahaa. Mikäli työpaikka on jossakin muualla kuin leiripaikassa, esim. kirkkoherranvirasto tai nuorisotoimisto, mistä leirille tai retkelle lähdetään, työntekijällä on oikeus leiripäivärahaan. Kun virkamatka on kestänyt enemmän kuin yhden leirivuorokauden ajan ja matkaan käytetty aika ylittää viimeisen leirivuorokauden yli 12 tunnilla, ylitys oikeuttaa uuteen leiripäivärahaan. Jos työntekijä saa seurakunnan kustantaman muonituksen, leiripäivärahasta vähennetään verotusarvoa vastaava korvaus (6.76 ?/päivä). Se työntekijä, joka on määrätty ohjelma- ja turvallisuusvastuussa olevaksi leirin johtajaksi (joku vakinainen viranhaltija), saa leiripäivärahan lisäksi leirin johtajalisää 14,63 ?/leirivuorokausi.

Leirivapaat

Opiskelijalla on oikeus kahteen viikkoittaiseen vapaapäivään. Leirin aikana pitämättä jääneet vapaapäivät saa pitää takautuvasti. Yhtäjaksoisesta leirityöskentelystä saa lisäksi hyvitystä vapaana seuraavasti:

- vähintään neljä täyttä leirivuorokautta, yksi vapaapäivä,
- vähintään seitsemän täyttä leirivuorokautta, kaksi vapaapäivää,
- vähintään yhdeksän täyttä leirivuorokautta, kolme vapaapäivää,
- vähintään yksitoista täyttä leirivuorokautta, neljä vapaapäivää,
- vähintään kolmetoista täyttä leirivuorokautta, viisi vapaapäivää.

Täysiksi leirivuorokausiksi lasketaan vain sellaiset, jolloin työntekijä on yöpynyt leiriolosuhteissa.

Todettakoon myös, että vähintään 36 tuntia kestävien viikonloppuleirien osalta on mahdollista saada yksi vapaapäivä erityisenä leirityöaikahyvityksenä (ks. asiasta tarkemmin KirVESTES 181 §, 3. mom.).

Vuosiloma

Jokaisella työntekijällä on oikeus vähintään kahteen palkalliseen vuosilomapäivään kutakin työkuukautta kohti. Vuosilomaa saa vain kokonaisilta työkuukausilta, jollaisiksi lasketaan vähintään 14 työpäivää sisältävä työkuukausi.

On hyvä muistaa, että

Työtä hakiessa on oma asenne tärkeä tekijä. Töihin kannattaa mennä sillä asenteella, että haluaa palvella seurakuntaa rakentavasti työyhteisön jäsenenä uutta oppien. Kesätyöntekijänä edustat itsesi lisäksi myös muita saman alan opiskelijoita: luot kuvaa alastasi ja opiskelijakollegoista. Toivottavasti tuo kuva on positiivinen ja näin autat myös tulevien kesätyöntekijöitä heidän hakiessa paikkaa. Vastaavasti myös yksittäinen työnantajaseurakunta muokkaa opiskelijan käsitystä koko kirkosta. Työnantajan tulee tuntea vastuunsa niin yksittäisestä opiskelijasta, kuin siitä, että seurakunnat mielletäisiin opiskelijoiden piirissä mahdollisimman houkutteleviksi työpaikoiksi myös tulevaisuudessa. Parhaan kuvan annat itsesi, kun annat vastuusi työtehtävistäsi ryhdikkäästi, mutta pidät samalla kiinni oikeuksista! Mukavia työpäiviä ja aurinkoista kesää!

Lisätietoja työsuhdeasioista voi kysyä:

Marjo Kiljunen
Työllisyysministeri, Teologian Ylioppilaiden Tiedekuntayhdistys (TYT)

050-347 3260
Kaisa-Liisa Pehkonen-Suoranta
Pappisliiton projektisihteeri
kaisa.pehkonen-suoranta@pappisliitto.fi
09-150 2455; 050-597 5231

Raija Pyykkö
Diakoniatyöntekijöiden Liiton järjestösihteeri
raija.pyytkko@dtl.inet.fi
09-150 2286; 040-765 0477

Annamari Jokinen
Kanttori-urkuriliiton toiminnanjohtaja
kanttori.urkuriliitto@kolumbus.fi
09-150 2445

Piikkilanka ja teologi

Fuksi saapuu tiedekuntaan. Kaikki on uutta. Puhetta on suunnattomasti. Onneksi Eero jakaa purkkaa. Siitä tulee hyvä olo. Sanoo että pitää pureskella, ei heti niellä muttei myöskään heti sylkeä. Rinnastaa purkan teologiaan, siis.

Laitosesittelyssä juostaan läpi kerrokset ja vertaillaan saatuja lahjuksia sekä esitelmää. Vaikutelmat syntyvät lähinnä persoonien mukaan – toisaalla on kiva tati, toisaalla filosofinen setä.

Lisää tietoa eri oppialoista ja vapaa-ajasta saa vanhemmilta opiskelijoilta, joihin suhtaudutaan suurella kunnioituksella. Ovathan nuo neuvoja-antavat heput jo paljon syvemmin vihkiytyneitä tiedekunnan saloihin, ainaskin vuoden kauemmin opiskeltuaan. ”Käyttis on kauhee. Niitä pienryhmiä ei jaksa kuukaan.” ”Opiskelijailmat? Höh, ne on täynnä funkkuja.” ”Uskontotiede on syöpä.” ”Systis on hirveetä teorian nielemistä, mä diggaan käyttistä.” ”Varo noita liberaaliteologeja - ne myrkyttää uskoas.”

Pitäisi muistaa Eeron sanat - purkan syöminen edellyttää ensimmäiseksi sen maistamista.

Luokittele = astu miinaan

Konservatiivi/liberaali, käyttisläinen/systisläinen, körtti/suruton, sleyläinen/kansanlähetyksellinen/mikälieläinen ... kuulostaako tutulta? Teologin ympäristö on täynnä luokitteluja: ennako-ole-

tuksia tai ennakkoluuloja. Parhaimmillaan ne ovat positiivisia, eli hyödyllisiä apukeinoja. Jos todella voi päätellä toisen reagoinnista jotain sen perusteella mitä hänestä tietää, sujuu kommunikointi paljon helpommin. Luokittelut ovat myös hyvin luonnollisia: ihminen omaksuu tietoa ympäristöstään merkkijärjestelmien avulla, ja ihmisten kohdalla ne vain ovat monimutkaisempia kuin liikkemerkit. Mutta aivan liian usein luokittelut ovat piikkilankaa, jota vedetään oman maan suojelemiseksi - ja erotukseksi toisista.

Siksi ennako-oletukset ovat vaarallisia: niitä on hyvin vaikea pitää vain oletuksina. Mieli lipsuu äkkiä ajattelemaan, että oletukset ovat todella totta, varmistamatta niitä – ja käsittämättömän suuret ongelmat syntyvät. Jos kohdatessani toisen lähdän liikkeelle siitä, että tiedän jo miten hän ajattelee, ensinnäkin loukkaan häntä - erityisesti jos kyse on teologiasta. Kuinka monen muun arvellette todella tietävän mitä itse tarkalleen ajattelette ja uskotte? Toiseksi, tehdessäni niin suunnan ymmärryksen, kuuntelen toisen viestejä ennakkoluulostani lähtien, jolloin tulkiten niitä väärin – ja aiheutan lisää ongelmia.

Tiedustelija etenee varovaisesti

En tiedä kuin yhden rakentavan lähtökohdan toisten ihmisten kohtaamiseen: aidon kuuntelemisen. Se edellyttää tah-

toa, avoimuutta ja kärsivällisyyttä. Se edellyttää oman tietävyyden kyseenalaistamista: onko asia todella kuten ajatellen, onko toinen todella sellainen kuin luulen? Tuo toinen voi olla yhtä hyvin laitos, järjestö tai henkilö; se voi olla tylsä tai mukava, liberaali tai vanhoillinen, mutta ennen kuin tiedät mitä se on, sinun on oltava avoin sitä kohtaan – muuten seuraat huhuja, haamuja, vääristysä.

Esteenraivaajalintu = TYT ?

Tämä yhdistys tahtoo olla luokitteluista vapaa: avoin kaikille teologian opiskelijoille armottomasta ateistista vanhakirkollisimpaan vanhurskaaseen. Opiskeluaikana on korvaamaton mahdollisuus tutustua eri tavoin ajatteleviin ja uskoviin ihmisiin, keskustella ja kuunnella, oppia ja ehkä jopa joskus opettaa - ainakin välittää suvaitsevaisuuden sanomaa. Tässä prosessissa eivät erimielisyydet häviä, mutta riidat voivat vähentyä; ja jos emme nyt pysty keskustelemaan keskenämme, kuinka sitten vanhoina jäärinä? Ja jos ne meistä, jotka olemme kristittyjä - suurin osa - emme pysty tulemaan kunnolla toimeen keskenämme, minkä kuvan uskostamme annamme maailmalle?

Something there is / that does not love a wall. (Robert Frost)

PANU PIHKALA

Kesä koittaa myös TYT:ssä!

Oppitunteja? Ruohonleikkuuta? Kassakoneen kilinää? Tenttiin lukemista? Matkustelua? 15 -vuotiaita ja juhannussaarna? Jokin näistä saattaa pyöriä mielessäsi ja olla edessäsi ensi kesänä. Tähän kaikkeen on hyvä valmistautua jo hyvissä ajoin, minkä vuoksi TYT järjestää perinteikkään **kevätlaulumille** **kirmauksen** keskiviikkona **8.5. Suomenlinnassa**. Päivä aloitetaan messulla Suomenlinnan kirkossa klo 11. Tämän jälkeen täytetään vatsaa yhteisellä

piknikillä Suomenlinnan aurinkoisimmassa paikassa (?). Jos menojalkaa vielä vipattaa tänäkin jälkeen niin siihenkin varmasti tarjoutuu mahdollisuus...

Vielä voit kuitenkin nauttia joka arkipäivä **vespereistä** klo 17 Tuomiokirkon kappelissa (se itäisellä puolella oleva sivurakennus), **tenttikahveista** joka perjantai aina 24.5 asti olkkarissa sekä muista aktiviteeteista, joista ilmoitellaan erikseen **sähköpostilistallamme**. **Nettifoorum** on avoinna 24 h koko kesän, joten jos kesätoissa alkaa palaa hihat, opiskelu ei innosta tai ruohonleikkurista meni terä, niin voit käydä avautumassa osoitteessa <http://www.helsinki.fi/jari/>

[tyt/](#) (klikkaa keskustelu -nappia). Lisäksi **pääsykokeen** yhteydessä 13.6. tarjolla kahvia eli jos tenttikahveja tulee ikävä ja haluat fiilistellä pääsykokeilla niin tule toki Olkkariin!

Syksyllä toiminta käynnistyy uusilla opiskelijoilla terästettynä hyvissä ajoin heti syyskuun alussa. Tästä ja monesta muusta löydät tietoa nettisivuiltamme sekä sähköpostilistaltamme, jolle pääset mukaan lähettämällä sähköpostiviestin osoitteeseen majordomo@helsinki.fi. Laita viestiksi subscribe tyt-tiedotus oma.sposti@osoite.fi ja lähetä niin olet menossa mukana. TYT:n puolesta **HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE!**

mökö

I-02

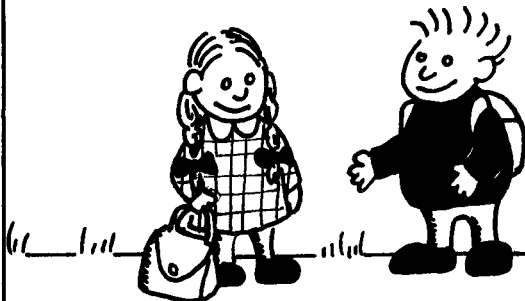
TÄÄ KIELI ON TODEL-
LA KUOLLUTTA! ja Raamattu

καυχώμεθα ON PASS.IMP.
1-AOR. YKS3. VERBISTÄ
καυχάομαι, KERSKATA.
KUKA HULLU ON KÄÄNTÄ-
NYT KOKO UUDEN
TESTAMENTIN?

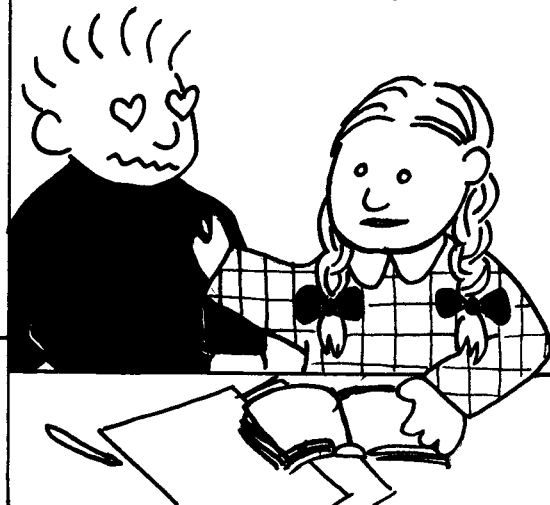

HEI MÖKÖ, KUN SÄ
OOT NIIN HYVÄ
KREIKASSA...NIIN
VOISITKO AUTTAA
MUA?

TOTTAKAI
MIRJA!

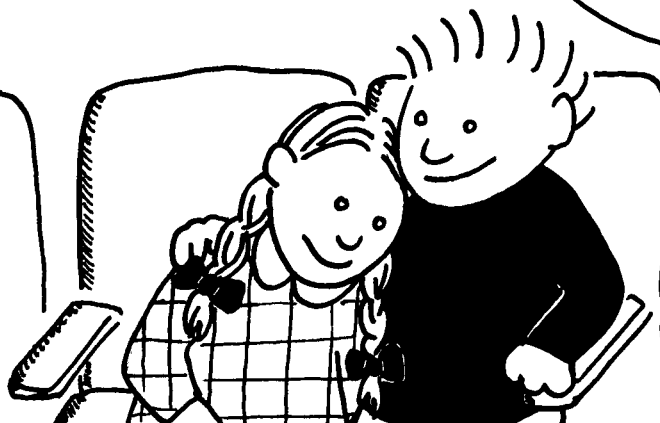

MÖKÖ! TÄLLÄ
VAUHDILLA MÄ
EN IKINÄ SELVIÄ
3. KERTAUKSESTA.

MYÖHEMMIN.

KÄÄNTÄMISHOMMISSA
TARVITAAN
INTOHIMOA!

Teller